

RAPORTUL ACTIVITĂȚII DESFĂȘURATE ÎN CURSUL ANULUI 2013

INTRODUCERE- SCURTE CONSIDERAȚII CU PRIVIRE LA SITUAȚIA JUDECĂTORIEI DEVA ÎN ANUL 2013

Judecătoria Deva are sediul în municipiul Deva, strada 1 Decembrie 1918, nr. 35, județul Hunedoara, funcționează alături de judecătoriile Hațeg, Hunedoara, Petroșani, Brad și Orăștie, în circumscripția teritorială a Tribunalului Hunedoara care, împreună cu Tribunalul Sibiu și Tribunalul Alba, se află în circumscripția Curții de Apel Alba-Iulia.

Raza de competență teritorială a Judecătoriei Deva se întinde pe o distanță de circa 50–60 km., cuprinzând municipiul Deva, orașul Simeria și 16 comune (Băcia, Bătrâna, Brănișca, Burjuc, Certeju de Sus, Cîrjiți, Dobra, Gurasada, Hărau, Ilia, Lăpugiu de Jos, Rapoltu Mare, Șoimuș, Vețel, Zam, Vorța), deservind o populație de aproape 110.000 de locuitori ai acestei zone.

Judecătoria Deva este o instanță de fond cu plenitudine de competență în materie civilă (cu subdomeniile: civil; fond funciar; minori și familie; contravențional), precum și în materie penală (fiind și instanță de executare, întrucât în circumscripția judecătoriei, se află și Penitenciarul Bârcea Mare – Deva).

În anul 2013, Judecătoria Deva a funcționat cu o medie de 16 judecători (raportat la o schemă de 19 posturi). Pe materii media celor prezenți efectiv a fost de 12 în materie civilă, respectiv 4 în materie penală.

În ce privește personalul auxiliar, pe parcursul anului 2013, instanța a funcționat cu 23 grefieri de ședință, din 23 posturi, (3 grefieri fiind în concediu de îngrijire a copilului la începutul anului), 3 grefieri arhivari-registratori, unul aflându-se în concediu de creștere a copilului, 1 agent procedural, 2 aprozi și 1 muncitor.

Cauzele au fost repartizate aleatoriu, în sistem informatizat, realizându-se astfel, o mai bună echilibrare a volumului de muncă și eliminându-se orice suspiciuni cu privire la modul în care au fost distribuite.

Prin hotărâri ale colegiului de conducere, s-au stabilit completele de judecată și s-au întocmit liste de permanență, pe materii și pentru luarea măsurilor preventive. S-au constituit, de asemenea, complete specializate pentru cauzele cu minori și de familie, pentru litigiile de fond funciar și pentru infracțiuni de corupție.

În ce privește **compartimentele instanței**, în cadrul judecătoriei funcționează: grefa, registratura, arhiva, compartimentul executări penale, compartimentul executări silite, compartimentul persoane juridice fără scop patrimonial, biroul de informare și relații publice.

Activitatea acestor compartimente s-a organizat potrivit dispozițiilor din Regulamentul de ordine interioară a instanțelor judecătorești, personalul auxiliar fiind repartizat pe compartimente, prin ordin al președintelui instanței, în raport cu pregătirea profesională și cu experiența fiecăruia.

Lucrările au fost întocmite sub îndrumarea și supravegherea judecătorilor delegați, în general, acestea fiind efectuate în mod corespunzător și la termen. Acolo unde s-au constatat deficiențe, au fost luate măsuri pentru înlăturarea lor.

Conducerea instanței a fost asigurată, potrivit dispozițiilor secțiunii a 3-a din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară (art.46-54) de către un președinte, ajutat de un vicepreședinte, precum și de un colegiu de conducere format dintr-un număr de 5 judecători (membru de drept – președintele Judecătoriei Deva – d-nul judecător Conta Flavius, precum și 4 membri aleși de către Adunarea generală a judecătorilor, respectiv, d-nele judecător Crețu Andrea, Stanciu Anca Lucia, Holhoș Maria-Ana și d-nul judecător Chelcea Constantin).Începând cu luna noiembrie 2013, d-nul judecător Pușcașu Voicu a fost ales membru în colegiul de conducere de către adunarea generală a judecătorilor.

CAPITOLUL I

STAREA JUDECĂTORIEI DEVA ÎN ANUL 2013

Secțiunea 1 – Activitatea Judecătoreiei Deva

1.1. Volumul de activitate la nivelul instanței, pe secții/complete specializate/materii

Față de anul 2012 când au existat un număr de 19197 de cauze, **volumul de activitate** (stoc anterior + dosare nou intrate) **al Judecătoreiei Deva** a scăzut cu **4077 dosare**, întrucât în anul 2013 s-au înregistrat la această instanță un număr total de 15.120 dosare.

Așadar, a scăzut atât numărul cauzelor noi, înregistrate pe parcursul anului 2013, față de anul 2012, de la 13.570, la 11.148, rezultând o diferență de 2422 cauze, aspect ce se reflectă într-o diminuare corelativă a încărcăturii medii per instanță și per judecător, dar a scăzut și stocul anterior de dosare, de la 3972 la sfârșitul anului 2012 la 2811, la sfârșitul anului 2013, rezultând o diferență de 1161 de cauze, împrejurarea ce a avut o influență benefică asupra activității instanței, operativitatea per instanță crescând de la 83,10 %, la 84,9%.

În materie civilă, au fost înregistrate în anul 2013, un număr de 8.876 dosare nou intrate, în timp ce în anul 2012 a fost înregistrat un nr. de 11.541 dosare, rezultând o scădere de 2665 cauze.

Tot în materie civilă, stocul anterior de dosare a scăzut de la 3703, la sfârșitul anului 2012 la 2566 la sfârșitul anului 2013, diminuarea fiind de 1137 de cauze.

Și în materie penală, au fost înregistrate pe parcursul anului 2013 un număr de 2.272 de cauze, în creștere cu 243, față de anul 2012, când au fost înregistrate 2029 de cauze noi.

În materie penală, la sfârșitul anului 2012 s-a înregistrat un stoc de 269 dosare iar la sfârșitul anului 2013 stocul a scăzut la 245 dosare, fiind înregistrată o diferență negativă de 24 de cauze.

Comparativ cu anii anteriori, situația activității de judecată desfășurată în anii 2011, 2012 și 2013 se prezintă grafic astfel:

Anul			2011		2012	
Stoc anterior	total	civil	3782	3398	5627	5330
		penal		384		297
Dosare intrate	total	civil	16405	14307	13570	11541
		penal		2098		2029
Total cauze			20187		19197	
Soluționate	total	civil	14560	12375	15225	13168
		penal		2185		2057
Stoc la sfârșit de an	total	civil	5627	5330	3972	3703
		penal		297		269

Suspendate	total	civil	630	630		776
		penal		2		0
Operativitate		civil	72,47%		81,81%	
		penal	88,1%		88,44%	
Operativitate pe instanță			74,46%		82,65%	
Anul			2012		2013	
Stoc anterior	total	civil	5627	5330	3972	3703
		penal		297		269
Dosare intrate	total	civil	13570	11541	11148	8876
		penal		2029		2272
Total cauze			19197		15120	
Soluționate	total	civil	15225	13168	12309	10013
		penal		2057		2296
Stoc la sfârșit de an	total	civil	3972	3703	2811	2566
		penal		269		245
Suspendate	total	civil		776		622
		penal		-		0
Operativitate		civil	82,33%		83,74%	
		penal	88,44%		90,35%	
Operativitate pe instanță			83,10%		84,9%	

La Judecătoria Deva - activitatea de judecată nu este organizată pe secții specializate, astfel că se va prezenta situația volumului de activitate doar pe materii, în cadrul secției generale.

Volumul total de activitate la Judecătoria Deva a fost de 15.120 dosare, respectiv de **12.579** dosare în **materie civilă** și de **2.541** dosare în **materie penală** în cursul anului 2013, față de 19.197 total dosare în anul 2012, respectiv 16.871 cauze civile și 2.326 cauze penale.

Prin urmare, se constată o scădere a volumului total de activitate a instanței în anul 2013 cu un număr de 4077 dosare; respectiv în **materie civilă** avem o scădere cu un număr de 4.292 cauze, iar în **materie penală** se remarcă o creștere cu 215 cauze.

1.2. Încărcătura pe judecător

Raportând volumul de activitate la o *medie* de 16 judecători (12 judecători în materie civilă și 4 judecători în materie penală) în cursul anului 2013 a rezultat o încărcătură de 945 dosare/judecător (față de 1.476 cauze în anul anterior), respectiv: 1.048 dosare (față de 1.875 cauze în anul 2012) în *materie civilă* și 635 dosare (față de 581 cauze în anul 2012) în *materie penală*.

Astfel, în *materie civilă* se constată o scădere a încărcăturii/judecător, dat fiind faptul că au fost înregistrate mai puține cauze noi, pe parcursul anului 2013; de asemenea s-a înregistrat și o creștere a încărcăturii/per judecător în *materie penală*.

Chiar și în acest context, practic, la nivel de țară, din anul 2007 încărcătura pe judecător s-a dublat, ceea ce nu poate decât să aibă consecințe directe, negative asupra calității actului de justiție.

Prin Hotărârea nr. 2119/3.12.2009 a Consiliului Superior al Magistraturii a fost aprobat proiectul privind stabilirea unei încărcături maxime a complexității pentru fiecare judecător, indiferent de nivelul instanței la care activează.

Totodată s-a stabilit că nici o instanță nu poate determina în mod independent nivelul maxim de încărcare, altul decât cel avut în vedere de C.S.M.

Limita maximă a fost determinată la 3960 de puncte/judecător/an în *materie civilă*, în sens larg, și de aproximativ 3000 puncte/ judecător/an în *materie penală*.

Și în anul 2013 Judecătoria Deva se situează printre instanțe din țară care au înregistrat o încărcătură/judecător de peste 1.000 de cauze și la nivelul anului 2013.

În cursul anului 2013 la Judecătoria Deva judecătorii instanței au intrat într-un număr total de 738 ședințe (media pe judecător – 46,12), în scădere față de anul 2012 când media pe judecător a fost de 54,15 de ședințe, iar totalul ședințelor de judecată din cadrul instanței a fost de 704.

La Judecătoria Deva în anul care a trecut s-a înregistrat un număr total de 21.710 dosare rulate (media pe judecător fiind de 1356 dosare) și un număr total de 11.994 hotărâri redactate (media pe judecător fiind de 749,62 dosare).

Mai jos, va fi anexat tabelul care cuprinde încărcătura pe judecător în perioada 01.01.2013 – 31.12.2013, precum și anexa.

Nr. crt.	Numele și prenumele	Dosare rulate
1	Stanciu Anca Lucia	1601
2	Crețu Andrea	1735
3	Roncioiu Cristina Roberta	770
4	Chelcea Constantin	1334
5	Holhoș Maria Ana	2242
6	Țifrea Cosmin	264
7	Șortan Delia	1253
8	Ursu Gabriela	1905
9	Timofte Maria	1283
10	Bratu Monica	1089
11	Bogdan Ana Elena	1720
12	Marotineanu Remus	1138
13	Trușcan Mădălina	780
14	Pâțu Cătălin	562
15	Conta Flavius	822
16	Popescu Daniela	1002
17	Negrea Drucan Petronela	817
18	Pușcașu Voicu	293
19	Fodor Peter	1100
		TOTAL* 21.710

1.3. Operativitatea pe instanță, pe secții/complete specializate, în diferitele materii și pe judecător

În anul 2013 s-au soluționat în total 11.994 dosare față de 15.225 dosare în anul 2012.

Prin urmare, în anul care a trecut s-au soluționat cu **3.231 dosare** mai puțin decât în anul precedent.

La finele anului 2013 au rămas nesoluționate 2811 cauze (în *materie civilă* – 2566 dosare, iar în *materie penală* - 245 dosare) față de stocul anului precedent care era de 3972 cauze (în *materie civilă* – 3703 dosare, iar în *materie penală* - 269 dosare) și au fost suspendate 622 dosare (în *materie civilă*) față de 776 în anul 2012 și 0 dosare (în *materie penală*).

Astfel, **indicele general de operativitate** a fost de **84,9 %** față 83,10% în anul precedent, înregistrându-se o creștere, ceea ce reprezintă consecința faptului că a fost atacat serios stocul de dosare, rămase nesoluționate la finele anului 2012.

La Judecătoria Deva activitatea de judecată nu este organizată pe secții specializate, astfel că se va prezenta operativitatea doar pe materii.

În *materie civilă* se constată o scădere vizibilă a dosarelor soluționate, respectiv cu **3155** dosare mai mult în anul 2013 față de anul anterior (10,013 dosare în anul 2013 față de 13.168 dosare în anul 2012).

În *materie penală* se constată o creștere a dosarelor soluționate; astfel în anul 2013 s-au soluționat cu 239 dosare mai mult față de anul 2012 (2.296 dosare în anul 2013 față de 2.057 dosare în anul 2012).

O reprezentare grafică privind operativitatea comparativ pentru anii 2012 și 2013 se prezintă astfel:

Soluționate	total	civil	15225	13168	12309	10013
		penal		2057		2292
Stoc la sfârșit de an	total	civil	3927	3703	2811	2566
		penal		269		245
Suspendate	total	civil		776		622
		penal		0		0
Operativitate		civil	82,33%		83,74%	
		penal	88,44%		90,35%	
Operativitate pe instanță			83,10%		84,9%	

Operativitatea **pe judecător** se prezintă astfel:

1.4. Managementul resurselor umane la Judecătoria Deva, în anul 2013.

În cadrul Judecătoriei Deva au funcționat, în anul anterior, **în medie** 16 judecători: 12 în materie civilă și 4 în materie penală.

Ianuarie = 16 judecători

1.Negrea	2.Conta	3.Pușcașu	4.Crețu	5.Popescu
6.Stanciu	7.Chelcea	8.Holhoș	9.Bratu	10.Roncioiu
11.Bogdan	12.Șortan	13.Marotineanu	14.Fodor	15.Timofte
16. Ursu				

Februarie = 16 judecători

1.Negrea	2.Conta	3.Pușcașu	4.Crețu	5.Popescu
6.Stanciu	7.Chelcea	8.Holhoș	9.Bratu	10.Roncioiu
11.Bogdan	12.Șortan	13.Marotineanu	14.Fodor	15.Timofte
16. Ursu				

Martie = 16 judecători

1.Negrea	2.Conta	3.Pușcașu	4.Crețu	5.Popescu
6.Stanciu	7.Chelcea	8.Holhoș	9.Bratu	10.Roncioiu
11.Bogdan	12.Șortan	13.Marotineanu	14.Fodor	15.Timofte
16. Ursu				

Aprilie= 16 judecători

1.Negrea	2.Conta	3.Pușcașu	4.Crețu	5.Popescu
6.Stanciu	7.Chelcea	8.Holhoș	9.Bratu	10.Roncioiu
11.Bogdan	12.Șortan	13.Marotineanu	14.Fodor	15.Timofte
16. Ursu				

D-na judecător Roncioiu Cristina a promovat în funcție de execuție la Tribunalul Hunedoara, la data de 01.05.2013 în urma examenului organizat în condițiile Legii nr. 303/2004 republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Mai = 15 judecători

1.Negrea	2.Conta	3.Pușcașu	4.Crețu	5.Popescu
6.Stanciu	7.Chelcea	8.Holhoș	9.Bratu	10.Bogdan
11.Șortan	12.Marotineanu	13.Fodor	14.Timofte	15. Ursu

Iunie = 15 judecători

1.Negrea	2.Conta	3.Pușcașu	4.Crețu	5.Popescu
6.Stanciu	7.Chelcea	8.Holhoș	9.Bratu	10.Bogdan
11.Șortan	12.Marotineanu	13.Fodor	14.Timofte	15.Ursu

Iulie = 17 judecători (15 definitivi și 2 stagiari)

1.Negrea	2.Conta	3.Pușcașu	4.Crețu	5.Popescu
----------	---------	-----------	---------	-----------

6.Stanciu	7.Chelcea	8.Holhoș	9.Bratu	10.Bogdan
11.Șortan	12.Marotineanu	13.Fodor	14.Timofte	15.Ursu
16 Pîțu judecător stagiar din 1 iulie		17. Trușcan judecător stagiar din 1 iulie		

La data de 27.06.2013 domnul judecător Pîțu Adrian și doamna judecător Trușcan Mădălina au fost numiți judecători stagieri

August =17 judecători (15 definitivi și 2 stagieri)

1.Negrea	2.Conta	3.Pușcașu	4.Crețu	5.Popescu
6.Stanciu	7.Chelcea	8.Holhoș	9.Bratu	10.Bogdan
11.Șortan	12.Marotineanu	13.Fodor	14.Timofte	15.Ursu
16 Pîțu stagiar din 1 iulie		17. Trușcan stagiar din 1 iulie		

D-na judecător Bratu Monica s-a transferat în cadrul Judecătoriei Sectorului II București începând cu data de 01.09.2013.

Septembrie= 16 judecători (14 definitivi și 2 stagieri)

1.Negrea	2.Conta	3.Pușcașu	4.Crețu	5.Popescu
6.Stanciu	7.Chelcea	8.Holhoș	9.Bogdan	10.Șortan
11.Marotineanu	12.Fodor	13.Timofte	14.Ursu	15 Pîțu
16. Trușcan				

Octombrie= 16 judecători (14 definitivi și 2 stagieri)

1.Negrea	2.Conta	3.Pușcașu	4.Crețu	5.Popescu
6.Stanciu	7. <u>Chelcea</u>	8.Holhoș	9.Bogdan	10.Șortan
11.Marotineanu	12.Fodor	13.Timofte	14.Ursu	15. Pîțu
16. Trușcan				

Domnul judecător Chelcea Constantin s-a transferat în cadrul Judecătoriei Sectorului I București începând cu data de 15.10.2013.

Noiembrie = 16 judecători (14 definitivi și 2 stagieri)

1.Negrea	2.Conta	3.Pușcașu	4.Crețu	5.Popescu
6.Stanciu	7. <u>Țifrea</u>	8.Holhoș	9.Bogdan	10.Șortan
11.Marotineanu	12.Fodor	13.Timofte	14.Ursu	15 Pîțu
16. Trușcan				

Din data de 01.11.2013 domnul judecător Țifrea Cosmin a fost transferat în cadrul Judecătoriei Deva de la Judecătoria Cornetu.

Decembrie= 16 judecători (14 definitivi și 2 stagieri)

1.Negrea	2.Conta	3.Pușcașu	4.Crețu	5.Popescu
6.Stanciu	7. <u>Țifrea</u>	8.Holhoș	9.Bogdan	10.Șortan
11.Marotineanu	12.Fodor	13.Timofte	14.Ursu	15 Pîțu
16. Trușcan				

Prin Decretele nr. 1141/18.12.2013 și nr. 1147/18.12.2013 publicate în Monitorul Oficial nr. 816/21.12.2013 – Partea I - Președintele României a dispus numirea d-nei Mihail Cristina și a domnului judecător Zereș Florin în funcția de judecător la Judecătoria Deva, începând cu **data de 21.12.2013**.

Aceștia au promovat examenul de intrare în magistratură organizat în condițiile art. 33 al. 1 din Legea nr. 303/2004 republicată, cu modificările și completările ulterioare.

În acest context, în prezent Judecătoria Deva funcționează efectiv cu 16 judecători la ora actuală, schema de personal – judecători ai instanței fiind de 19 posturi (de menționat că, începând cu luna aprilie 2013, d-nul judecător Pușcașu Voicu a fost desemnat judecător cu executarea pedepselor privative de libertate la Penitenciarul Bârcea Mare.

În ce privește personalul auxiliar, pe parcursul anului 2013, instanța a funcționat cu 23 grefieri de ședință, din 23 posturi, 3 grefieri arhivari-registratori, 1 agent procedural 2 aprozi din care și 1 muncitor care îndeplinește și funcția de șofer.

La începutul anului 2013 d-nele grefiere Roșu Stanca, Arbazanovici Marinela și Dan Maria se aflau în concediu pentru creștere copilului, în locul acestora fiind angajați prin concurs grefieri pe perioadă determinată.

D-na grefier Arbazanovici Marinela și-a reluat activitatea din data de 9 iulie 2013, iar d-na Roșu Stanca din data de 24 noiembrie. D-na grefier Dan Maria și-a depus cerere pentru creșterea copilului până la trei ani, cerere ce i-a fost aprobată, astfel că în continuare pe acest post funcționează d-na grefier Stefan Simona- pe perioadă determinată.

D-na grefier Boștinăru Mihaela a promovat examenul de grefieri și funcționează în cadrul Judecătoriei Deva din data de 1 august 2013 iar din luna decembrie 2013 este detașată în cadrul Tribunalului Hunedoara pentru o perioadă de 60 de zile.

La data de 16 mai 2013 d-la Rușet Victoara- aprod a încetat activitatea ca urmare a demisiei iar cu data de 1 iunie a început activitatea în calitate de aprod d-na Anghelescu Nicoleta ca urmare a valorificării concursului pentru aprod din luna octombrie 2012.

Repartizarea judecătorilor pe complete de judecată s-a realizat în funcție de vechimea în muncă, gradul de specializare, participări la seminarii, preocupări ale magistratului în domeniul respectiv raportat la nevoile instanței, conform hotărârilor Colegiului de conducere și cu respectarea dispozițiilor inserate în Hotărârea nr.387/2005 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii cu modificările aferente.

În ce privește compartimentele instanței, în cadrul judecătoriei funcționează: grefa, registratura, arhiva, compartimentul executări penale, compartimentul executări silite, compartimentul persoane juridice fără scop patrimonial, biroul de informare și relații publice.

Activitatea acestor compartimente s-a organizat potrivit dispozițiilor din Regulamentul de ordine interioară a instanțelor judecătorești prevăzut de Hotărârea nr. 387/2005 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, personalul auxiliar fiind repartizat pe compartimente, în baza ordinului dat de președintele instanței în raport cu pregătirea profesională și cu experiența fiecăruia.

Lucrările acestora au fost întocmite sub îndrumarea și supravegherea judecătorilor delegați, acestea fiind efectuate, în general, cu respectarea termenelor și în mod corespunzător, iar, în cazul constatării unor deficiențe, s-au luat măsuri pentru înlăturarea lor.

Secțiunea 2 – Infrastructura și capacitatea instituțională a Judecătoriei Deva

Judecătoria Deva își desfășoară activitatea într-o clădire în stil neoclasic, compusă din subsol, parter și două nivele, construită în anul 1897, ca sediu de instanță și a avut această destinație până în anul 1963, iar din anul 1990 a revenit la destinația inițială; în perioada anilor 1990–2006 în aceeași clădire au funcționat Consiliul Județean Hunedoara, Tribunalul Hunedoara și Judecătoria Deva.

Numărul de identificare al Judecătoriei Deva în sistemul Ecris este 221.

La parterul clădirii se află registratura, arhiva, birourile judecătorilor și grefierilor, 3 săli de judecată, în care se judecă cauzele civile, corpul de pază al jandarmilor; tot la parter se află biroul președintelui, al vicepreședintelui și al grefierului șef.

La subsolul clădirii se află arhiva depozit și spațiul destinat persoanelor private de libertate.

La etajul II se află sala de judecată în care se judecă toate cauzele în materie penală, inclusiv cele referitoare la măsurile preventive; la acest etaj se află și biroul pus la dispoziția avocaților; această sală de judecată aparține Tribunalului Hunedoara. Toate sălile de judecată ale Judecătoriei Deva sunt dotate cu instalații de sonorizare și înregistrare funcționale.

Activitatea instanței se desfășoară în spațiile descrise mai sus, iar activitatea propriu-zisă de judecată se desfășoară în cele patru săli de ședințe, dintre care sala de ședințe de la etajul 2 este destinată în special judecării cauzelor penale, cu și fără arestați și este prevăzută cu spații delimitate și izolate, destinate persoanelor care se află în arest preventiv sau în executarea unei pedepse privative de libertate.

Toate sălile de judecată de la parterul clădirii sunt destinate judecării cauzelor civile, fiind dotate cu calculator și imprimantă, folosite pentru tehnoredactarea declarațiilor luate în cursul ședinței de judecată, precum și sisteme de sonorizare și înregistre.

Controlul accesului în sediul instanței, asigurarea ordinii pe holurile instanței și în sălile de judecată, precum și paza sediului, în afara orelor de program, se asigură de către efective de jandarmi.

Intrarea și holurile beneficiază de un sistem de supraveghere video, sisteme ce există și la arhivă și registratură. Instanța dispune de un punct termic propriu de distribuție a agentului termic.

În cursul anului 2007 a fost finalizată dotarea cu calculatoare și imprimante performante a tuturor judecătorilor, grefierilor și a compartimentelor instanței.

Fiecare grefier are un calculator, dar fără acces la internet, cu excepția calculatorului destinat activității grefierului delegat cu executările penale și a grefierului șef; în cadrul fiecărui birou de grefieri există câte o imprimantă, iar la registratura instanței și la arhivă există câte două calculatoare.

Biroul grefierului șef este, de asemenea, dotat cu o imprimantă care deservește calculatorul din biroul acestuia.

S-a executat instalația de alimentare separată cu tensiune LAN și s-au conectat la server-ele centrale toate calculatoarele, asigurându-se funcționarea acestora în rețea.

În toamna anului 2007 s-a repartizat instanței un autoturism nou, marca Skoda Octavia, ceea ce a rezolvat necesitățile de transport ale instanței.

Resursele materiale aflate la dispoziția instanței au fost în general corespunzătoare, fiind asigurate condiții de spațiu și dotări pentru desfășurarea în bune condiții a activității întregului personal.

În birourile tuturor judecătorilor se află montat mobilier nou și s-au pus covoare noi, iar mobilierul și covoarele existente și care se aflau încă în bună stare tehnică, au fost redistribuite în birourile personalului auxiliar.

S-a revizuit, periodic, întreaga instalație electrică și rețeaua LAN pentru alimentarea calculatoarelor, prizele au fost prevăzute cu protecție și a fost amenajată corespunzător și încăperea specială destinată serverelor care deservește rețeaua de calculatoare a instanței.

În holul principal se află instalate un număr de două infochioscuri, care oferă posibilitatea accesării de către justițiabili a informațiilor publice din aplicația Ecris.

S-a finalizat instalarea sistemului Ecris 4, continuându-se activitatea de asimilare a programului, de identificare și de înlăturare a disfuncționalităților și necorelărilor acestuia și în perspectiva generalizării utilizării acestuia.

Secțiunea 3 – Calitatea actului de justiție

3.1. Accesul la justiție

Preocuparea Judecătoriei Deva pentru asigurarea liberului acces la justiție s-a reflectat, în primul rând, în asigurarea funcționalității tuturor compartimentelor instanței, astfel încât orice justițiabil, persoană fizică sau persoană juridică, să aibă posibilitatea de a se adresa acestei instanțe, în vederea soluționării problemei legale deduse judecării.

Accesul liber la justiție este consacrat, ca drept cetățenesc fundamental, atât prin art.6 par.1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, cât și prin art.21 din Constituția României, prin art.10 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, precum și prin art.14 pct.1 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice.

Tot un punct de referință în acest sens este Hotărârea pronunțată de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în speța *Golder contra Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord (1975)*, care relevă importanța deosebită pe care această instanță o atribuie principiului liberului acces la justiție pentru însăși existența unei societăți democratice

În scopul asigurării liberului acces la justiție, au fost puse în practică dispozițiile O.U.G. nr.51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă, aprobată și modificată prin Legea nr.193 din 21 octombrie 2008, care prevede posibilitatea instanței de judecată de a încuviința, la cerere, acordarea ajutorului public judiciar în materie civilă pentru persoanele cărora situația materială precară nu le permite suportarea cheltuielilor ocazionate de procesul civil. Acest ajutor constă în acordarea de scutiri, reduceri, eşalonări sau amânări pentru plata taxelor judiciare de timbru, precum și apărarea și asistența gratuită printr-un avocat delegat de baroul de avocați, ori plata experților, traducătorilor sau interpreților folosiți în cursul procesului.

Asistența judiciară gratuită în materie civilă a fost acordată ori de câte ori a existat o astfel de solicitare din partea justițiabililor și dacă instanța a apreciat că o astfel de măsură se impune pentru exercitarea efectivă a dreptului la apărare sau pentru normala desfășurare a procesului, fiind soluționate cererile justițiabililor care priveau acordarea de ajutor public judiciar în materie civilă mai ales sub forma scutirii, reducerii, eşalonării taxelor de timbru, dar și sub forma scutirii de la plata onorariilor de experți, de la plata cauțiunilor sau în modalitatea acordării asistenței juridice gratuite.

În materie penală, în vederea unei respectări dispozițiilor art. 171 alin. 2 și 3 din Codul de procedură penală și în vederea garantării dreptului la apărare, s-a asigurat, prin Baroul Hunedoara, asistența juridică în cazul în care aceasta era obligatorie.

De asemenea, victimelor infracțiunilor le-au fost aduse la cunoștință drepturile și posibilitățile pe care le au la îndemână așa cum sunt reglementate de Legea privind protecția victimelor infracțiunilor (consiliere psihologică, apărători desemnați din oficiu, acordarea de

despăgubiri anticipate etc.), astfel încât să poată sesiza Comisia pentru acordarea acestor drepturi din cadrul Tribunalului Hunedoara.

În vederea unei mai eficiente exercitări a dreptului de acces la instanță, Judecătoria Deva a derulat în cursul anului 2013 un program de promovare a procedurii medierii constând în informarea justițiabililor cu privire la avantajele acestei proceduri.

În contextul garantării unui real acces la justiție a tuturor categoriilor de justițiabili, magistrații instanței au colaborat și cu instituțiile implicate în activitatea de protejare a drepturilor copilului, fie în scopul sesizării instituțiilor abilitate despre existența unor copii abuzați sau în nevoie, fie în scopul obținerii unor probatorii relevante în cauzele deduse judecătii (evaluări psihologice ale copiilor și/sau părinților sau participarea psihologilor la audierea în Camera de consiliu, referate din partea D.G.A.S.P.C. Hunedoara și a Direcției de Asistență Comunitară Hunedoara cu privire la situația unor copii implicați în diferite cauze etc.).

În același sens, trebuie amintită și bună relaționare cu Serviciul de Probațiune din cadrul Tribunalului Hunedoara, care a constituit un real folos pentru gestionarea justiției pentru minori, tocmai în scopul protecției drepturilor acestora.

Totodată, din perspectiva respectării dreptului de liber acces la justiție, în cursul anului 2013, la nivelul Judecătoriei Deva s-a avut în vedere atingerea unor obiective cum ar fi:

- respectarea programului cu publicul la compartimentele de specialitate din cadrul instanței;
- oferirea unor informațiilor accesibile și de interes pentru justițiabili cu privire la activitatea desfășurată de instanță (indicarea și localizarea sălilor de judecată și a completelor, afișarea regulilor de comportare în instanță, a orarului de funcționare, a altor servicii etc.);
- oferirea de informații utile pentru justițiabili privind procedurile judiciare, documentele necesare, accesibilitatea și claritatea acestora;
- funcționarea compartimentelor arhivă și registratură (accesul la aceste compartimente, accesul la registrele și dosarele de interes pentru justițiabil, disponibilitatea și comportamentul personalului auxiliar etc.);
- monitorizarea evidenței informatice (a informațiilor cuprinse în aceste evidențe) și a modului de repartizare aleatorie a dosarelor);
- organizarea activității de efectuare de copii ale actelor din dosar și de obținere a certificatelor privind cauzele aflate pe rolul instanței;
- monitorizarea și îndrumarea activității biroului de relații publice din cadrul instanței;
- organizarea programului de vacanță al instanței în acord cu interesele justițiabililor și cu dispozițiile legale (informarea justițiabililor în legătura cu programul de vacanță, stabilirea cauzelor care se judecă în timpul vacanței judecătorești, etc.).

Prin Biroul de Informare și Relații Publice din cadrul Judecătoriei Deva s-au oferit justițiabililor, atât la cerere cât și din oficiu, informațiile administrative sau strict formale necesare adresării instanței prin cererile de chemare în judecată. De asemenea, li s-a adus acestora la cunoștință necesitatea respectării unor condiții de formă în formularea acestor cereri, necesitatea achitării unor taxe de timbru etc.

De asemenea, în cursul anului 2013, au fost întocmite mai multe comunicate de presă de către conducătorul acestui compartiment și au fost date publicității mai multe informări și puncte de vedere privitoare la aspecte de noutate legislativă și de interes public, necesare justițiabililor pentru un acces eficient la instanță, cum ar fi cele cum ar fi răspunderea materială a magistraților, regimul sancționator al noului Cod penal, Legea Micii Reforme sau intrarea în vigoare a noului Cod civil.

Asigurarea transparenței actului de justiție presupune o informare corectă și facilă a publicului cu privire la specificul activității de judecată și la procedurile administrative pe care trebuie să le parcurgă.

Foarte utile sunt și ghidurile pentru justițiabili, referitoare la principalele instrumente folosite în activitatea de judecată, dar și cu privire la regulile de conduită în instanță.

Pe portalul instanței sunt afișate și informații detaliate cu privire la Biroul de informare și relații publice din cadrul Judecătoriei Deva, în condițiile Legii nr.544/2001, privind liberul acces la informațiile de interes public, în vederea garantării transparenței activității judiciare.

Liberul acces la instanță presupune și previzibilitatea practicii acelei instanțe, precum și publicarea ei. În acest context, se impune ca, pe viitor, în secțiunea „Jurisprudență” pe portalul instanței să fie publicate hotărâri judecătorești în conformitate cu dispozițiile art.26 alin.5 din Regulament, hotărâri relevante din punct de vedere al problemei de drept soluționate – în formă rezumată – publicare realizată cu respectarea dispozițiilor cuprinse în Legea nr.677/2001 privind protecția datelor cu caracter personal.

Utilizarea programului informatic ECRIS în toată activitatea instanței a facilitat, pe de o parte posibilitatea de a oferi justițiabililor informații legate de dosarele lor în timp real, dar și posibilitatea justițiabililor sau celor interesați de a accesa direct informațiile necesare, fie cu ajutorul info-chioșcului aflat în sediul instanței, fie de pe portalul instanțelor, aspect care a generat o creștere a transparenței activității instanței.

La data de 25.10.2013, s-a organizat la Judecătoria Deva manifestarea „Ziua Europeană a Justiției Civile”, cu ocazia căreia s-a permis accesul oricărei persoane, pe bază de documente de identitate, fără a se perturba activitățile curente ale instituției, s-a asigurat posibilitatea vizitării tuturor încăperilor care au relevanță pentru activitatea instituției, cu explicarea, pentru cei interesați, a circuitului dosarelor și a etapelor procesuale până la soluționarea unei cauze.

Participarea la Jurindex, program aflat sub egida Consiliului Superior al Magistraturii, în strânsă legătură cu aplicația ECRIS, reprezentând un serviciu gratuit ce își propune să ofere accesul liber la hotărârile judecătorești pronunțate de instanțe, este necesar să se desfășoare pe parcursul anului 2013.

Scopul major și final al acestui proiect este creșterea transparenței sistemului judiciar prin asigurarea accesului integral și gratuit al publicului la jurisprudența instanțelor, creșterea responsabilității sistemului judiciar, constituirea unui mecanism de unificare a practicii judiciare și creșterea gradului de predictibilitate a acesteia.

Pentru atingerea finalității afirmate și urmărite de acest proiect, la nivelul Judecătoriei Deva s-au luat măsurile administrative necesare, respectiv:

- salvarea tuturor hotărârilor în aplicația ECRIS;
- închiderea tuturor hotărârilor pentru viitor;
- bifarea butonului „confidențial” atunci când legea prevede;
- modificarea obiectului cauzei în ECRIS, în situația schimbării încadrării juridice;
- completarea prenumelor părților, în pagina Detalii parte, cu informațiile privind porecla, în dosarele penale, în ECRIS;
- completarea componenței completului de judecată pentru fiecare dosar în parte, în ECRIS;
- transmiterea bazei de date ECRIS, în integralitatea sa, precum și a tuturor hotărârilor către echipa Jurindex, la solicitarea acesteia (conform Hotărârii nr.308/05.03.2009 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, prin care s-a decis aprobarea derulării proiectului Jurindex – Extinderea publicării on-line a hotărârilor judecătorești la nivelul sistemului judiciar).

La momentul actual nu sunt publicate hotărâri judecătorești pronunțate de Judecătoria Deva în Jurindex, dat fiind că în faza inițială se publică doar hotărârile curților de apel.

3.2. Ponderea hotărârilor atacate din totalul hotărârilor pronunțate. Indicele de desființare

La nivelul anului 2013 au fost înregistrate la Judecătoria Deva **2178 recursuri** (în *materie civilă* – 1.507 și în *materie penală* – 671) și **183 de apeluri** (în *materie civilă* – 174 și în *materie penală* – 9).

În ceea ce privește **indicele de desființare** trebuie menționate următoarele:

Au fost soluționate 12309 cauze de către Judecătoria Deva în cursul anului 2013; dintre acestea au fost atacate la instanțele de control judiciar un număr de 1379 hotărâri; desființate/casate – 627; indicele de desființare fiind de 45,47%.

A. în *materie civilă* – cauze soluționate și atacate la instanța de control judiciar - Tribunalul Hunedoara– 368; hotărâri desființate/casate –141; indicele de desființare fiind de 38,32%, în scădere față de anul 2012, când acest indice a fost de 43,55%.

Principalele motive de desființare/casare în *materie civilă* au fost:

a) **netemeinicia hotărârilor:**

- *determinată de o greșită instrumentare a dosarului, din cauze precum:*
- instanța a evaluat în mod eronat probele administrate, reținând în mod greșit situația de fapt;
- instanța nu a manifestat rol activ, nepunând în discuția părților administrarea unor probe esențiale pentru soluționarea cauzei ori nu s-a conformat dispozițiilor în materie de probatoriu ale instanței de control care a dispus rejudecarea;
- instanța a procedat la disjungerea unor cereri cu încălcarea dispozițiilor art.165 Cod procedură civilă;
- *determinată de lipsa de diligență a părții interesate (depunerea de noi înscrisuri în căile de atac, înscrisuri în baza cărora soluția instanței de fond a fost modificată)*
- *alte cauze:*
- a fost achitat debitul ce a făcut obiectul cererii după pronunțarea soluției de către instanța de fond;
- s-a renunțat la acțiune în căile de atac, nu a fost achitat timbrajul pentru căile de atac sau a operat perimarea.

b) nelegalitatea hotărârilor, datorată:

- unei greșite interpretări a legii;
- neobservării incidenței, în speță, a unor dispoziții legale, recursuri în interesul legii;
- faptului că nu s-a făcut aplicarea unor modificări legislative;
- nelegalei citări a părților;
- soluționării cauzei având ca părți persoane lipsite de capacitate procesuala de folosință sau de calitate procesuală activă/pasivă;
- alte cauze :
- instanța nu s-a pronunțat asupra a tot ce s-a cerut sau a acordat mai mult decât s-a cerut;
- s-a făcut în mod greșit aplicarea unor legi speciale, deși nu aveau incidență în cauză
- instanța a omis să pună în discuție din oficiu excepții de ordine publică, a soluționat în mod greșit excepțiile invocate în cursul procesului sau nu a pus în discuție coparticiparea procesuală activă sau pasivă obligatorie;
- a fost stabilită în mod greșit sarcina probei pentru una dintre părți;
- instanța nu a pus în discuția părților introducerea în cauză a moștenitorilor persoanei decedate;
- anularea unor cereri de chemare în judecată ca netimbrate sau insuficient timbrate deși dovada achitării taxei de timbru aferentă acestora era atașată la dosar sau cererea de chemare în judecată era scutită de la plata taxei judiciare de timbru conform dispozițiilor Legii nr. 146/1997;

■ lipsa încheierii de dezbateri sau nesemnarea acesteia de către judecător, nesemnarea minutei de către judecător, considerente hotărârii contrazic soluția pronunțată.

c) în calea de atac s-au încheiat tranzacții.

Hotărârile desființate sau modificate au fost evidențiate în materiale de sinteză întocmite de judecătorii care realizează analiza practicii instanțelor de control judiciar, cu selectarea hotărârilor fiecărui magistrat, motivele de nelegalitate și netemeinicie ale hotărârilor fiind discutate cu ocazia întâlnirilor lunare. În sprijinul punerii în concordanță a practicii Judecătoriei Deva cu cea a instanțelor de control judiciar, Secția civilă și Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal (actualmente, Secția a II-a civilă de contencios administrativ și fiscal) ale Tribunalului Hunedoara au înaintat, în cursul anului 2012, trimestrial, hotărârile pronunțate de aceste secții prin care au fost desființate sau casate în căile de atac hotărârile Judecătoriei Deva, hotărâri ce sunt aduse la cunoștința judecătorilor prin afișare pe folderul de informare.

B.în materie penală – cauze soluționate și atacate la instanța de control judiciar - Tribunalul Hunedoara – 248; hotărâri desființate/casate – 38; indicele de desființare fiind de 15,32 %.

*Principalele motive care au condus la desființarea/modificarea hotărârilor penale în căi de atac pentru **motive de nelegalitate** au fost următoarele :*

- interpretarea diferită a unor dispoziții legale ori greșita aplicare a legii
- greșita interpretare a dispozițiilor în materia reabilitării, modificarea modalității de executare a pedepsei aplicate inculpatului, în sensul înlocuirii executării în regim de detenție cu modalitatea suspendării condiționate.
- omisiuni ale instanței de fond privind aplicarea art. 34 lit. d) și e) din Codul penal și anularea înscrisului declarat fals;
- greșita apreciere asupra existenței concursului real cu infracțiuni pentru săvârșirea cărora inculpatul a fost condamnat prin sentințe anterioare, greșita includere printre pedepsele care au fost contopite a unei pedepse a cărei executare fusese grațiată;
- neaplicarea dispozițiilor art.83 din Codul penal, referitoare la revocarea suspendării executării pedepsei ;
- nerespectarea dispozițiilor privind legala citare a părților, precum și a celor vizând stabilirea corectă a cadrului procesual - judecarea cauzei în lipsa inculpatului arestat în vederea executării unei pedepse definitive, cu efectul nulității absolute, prevăzut de art.197 alin.(2) din Codul de procedură penală;
- omisiunea de a se pronunța în privința tuturor faptelor ;
- nerespectarea dispozițiilor art.482 alin.(2) din Codul de procedură penală privind întocmirea referatului de evaluare a inculpatului minor;

Sentințele pronunțate de Judecătoria Deva, ca instanță de fond, au suferit modificări în cadrul soluționării căilor de atac și ca urmare a unor situații ce vizează lipsa dispoziției anulare a suspendării executării pedepsei, greșita aplicare a dispozițiilor art.320¹ din Codul de procedură penală, în condițiile începerii cercetării judecătorești, lipsa aplicării și individualizării pedepselor accesorii, nepunerea în discuția părților a schimbării încadrării juridice.

În ceea ce privește **netemeinicia hotărârilor**, aceasta fost determinată de situații ce vizează:

- schimbarea soluției de achitare în soluția de condamnare sau a soluției de condamnare în cea de achitare, ca urmare a reaprecierii materialului probatoriu, ca urmare a reținerii dispozițiilor art.18¹ din Codul penal;

- schimbarea soluției de admitere a cererii de liberare condiționată cu cea de respingere a cererii ca fiind rămasă fără obiect, ca urmare a exercitării căii de atac a recursului, de respingere a cererii cu admiterea acesteia;
- nereținerea/greșita reținere de către instanța de fond a circumstanțelor atenuante sau a circumstanței provocării;
- aprecierea greșită a prejudiciului (în sensul majorării despăgubirilor acordate de prima instanță;
- greșita individualizare a cuantumului pedepsei sau a modalității de executare a acesteia;

Hotărârile pronunțate de prima instanță au fost casate și ca urmare a încetării procesului penal, în urma împăcării părților în fața instanței de recurs.

Hotărârile desființate sau modificate au fost evidențiate în materialele de sinteză întocmite de judecătorii care realizează analiza practicii instanțelor de control judiciar, cu selectarea hotărârilor fiecărui magistrat, motivele de nelegalitate și netemeinicie ale hotărârilor fiind discutate cu ocazia întâlnirilor lunare.

De menționat că o parte a hotărârilor desființate sau modificate vizează motive de nelegalitate și netemeinicie **neimputabile primei instanțe** (împăcare/retragere plângere prealabilă în recurs).

C. În materie de contencios administrative și comercial:

– cauze soluționate și atacate la instanța de control judiciar - Tribunalul Hunedoara–763; hotărâri desființate/casate –448; indicele de desființare fiind de 58,72%.

Principalele motive de desființare/casare în *contencios+civil+litigii cu profesioniști* au fost:

- vicii de procedură, determinate de necitarea părților la adresele indicate;
- cadru procesual incomplet;
- nesoluționarea fondului cauzelor în condițiile în care s-au admis în mod netemeinic unele excepții;
- omisiunea pronunțării asupra tuturor capetelor de cerere;
- cadru procesual incomplet;
- diferențe de apreciere în individualizarea sancțiunilor contravenționale;
- nerespectarea jurisprudenței CEDO.

3.3.Elemente statistice privind durata de soluționare a cauzelor pe materii

Și în anul 2013 cea mai mare parte a cauzelor înregistrate pe rolul Judecătoriei Deva au avut o durată medie de soluționare cuprinsă între 0 - 6 luni.

Numărul cauzelor cu vechime cuprinsă între 0 - 6 luni a fost de 11075 dosare (față de 13973 dosare în anul 2012) și între 6 luni - 1 an au fost de 811 dosare (față de 964 dosare în anul 2012).

Au existat însă și situații în care s-a depășit termenul de 1 an.

Grafic, situația se prezintă în astfel:

	0-6 luni	6-12 luni	Peste 1 an	suspendate
CIVIL	8873	744	396	622
PENAL	2202	67	27	0
TOTAL	11075	811	423	622

Astfel, dacă în anul 2012 s-au înregistrat un număr de 266 dosare civile și 22 dosare penale cu *vechimea de peste un an*, în anul 2013 au fost înregistrate un număr de 396 dosare civile și 27 dosare penale.

Se observă așadar, că în atât în materie civilă cât și penală penală au crescut numărul dosarelor cu o vechime mai mare de 1 an.

Principali factori care influențează negativ durata de soluționare a cauzelor există în continuare și aceștia sunt: încărcătura mare de dosare pe judecător, fluctuația judecătorilor și locurile vacante rămase neocupate, varietatea atribuțiilor extrajudiciare ale magistraților, neaplicarea sancțiunilor procedurale, acordarea cu ușurință a termenelor care nu sunt întotdeauna justificate, neîndeplinirea corespunzătoare a procedurii de citare și comunicare, numărul mare de cereri de amânare, neasigurarea substituirii de către avocați, îndeplinirea cu întârziere a lucrărilor, legislația stufoasă și incoerentă.

Asigurarea independenței judecătorilor presupune totodată condiții adecvate de muncă care să permită un act de justiție de calitate. Munca magistratului nu poate fi normată și tocmai de aceea e necesară raționalizarea volumului de activitate, ținând cont că în momentul de față, judecătorul muncește mult peste cele opt ore prevăzute de legislație. Mai mult, în week-enduri și în zilele prevăzute ca sărbători legale judecătorul asigură serviciu de permanență la instanță pentru soluționarea cererilor privind măsurile preventive, ajungându-se în acest fel să sacrifice unele componente ale vieții private.

Consiliul Superior al Magistraturii a dezvoltat un program privind stabilirea volumului optim de muncă și de asigurarea a calității muncii în instanțe.

Prima etapă a avut în vedere determinarea teoretică a duratei optime a activităților jurisdicționale efectuate de judecători în funcție de stadiul procesual, materie și obiect, în condițiile actualelor norme procedurale, precum și determinarea încărcăturii neuropsihice a magistraților în condițiile actuale de lucru.

A doua etapă s-a ocupat de determinarea teoretică a duratei optime a activităților efectuate de grefieri în actualele condiții procedurale.

Scopul acestui program a fost acela de a evita riscul ca nivelul prea ridicat de suprasolicitare în exercitarea profesiei să afecteze conținutul activității profesionale și calitatea actului de justiție.

Ca metodă de calcul a volumului optim de muncă pentru judecători s-a propus și includerea indicatorului de complexitate și a indicatorului privind stadiul procesual pentru fiecare cauză repartizată prin sistemul de distribuire aleatorie. Punctul de încărcare reprezintă gradul de complexitate al dosarului raportat la stadiul procesual.

În urma analizei generale privind nivelul de satisfacție a conducerii instanțelor și judecătorilor cu privire la eficiența programului de normare a muncii s-a concluzionat că acesta este aplicat în proporție de 97 % în cazul judecătorilor.

Dar marele inconvenient semnalat în implementarea programului este lipsa de corelare a acestuia cu politicile de resurse umane prin care să se aibă în vedere alocarea de posturi pentru instanțele care înregistrează un volum mare de activitate, cum este și Judecătoria Deva.

Volumul mare de activitate, cât și lipsa personalului au condus în unele cazuri, la încărcarea suplimentară a ședințelor de judecată pentru a face față situației, aspect care s-a reflectat în activitatea desfășurată, precum și în faptul că aceasta nu a înregistrat nici o îmbunătățire vizibilă a aplicării programului de normare.

Un alt argument avut în vedere a fost punctajul acordat obiectelor din aplicația Ecris care, în opinia judecătorilor, nu reflectă complexitatea reală a cauzelor.

În continuare se va avea în vedere soluționare cu celeritate a cauzelor, astfel cum prev. art. 6 din CEDO, avându-se în vedere cunoașterea și respectarea normelor procedurale; a dreptului la apărare; a dreptului la judecarea în mod echitabil și public a proceselor; a principiilor generale de drept.

Din această perspectivă sunt necesare eforturi susținute pentru a asigura reducerea duratei de soluționare a cauzelor, respectiv a creșterii celerității în soluționarea lor. De aici și necesitatea definirii clare a principiului celerității soluționării cauzelor și corelarea lui cu respectarea unor standarde de calitate în activitatea desfășurată, cu unicul scop al asigurării unei interpretări unitare a acestuia la nivelul tuturor instanțelor.

Conducerea instanței monitorizează permanent cauzele care determină depășirea duratei rezonabile de soluționare a dosarelor, solicitându-le magistraților întocmirea de fișe și discutarea acestor aspecte în ședințele de învățământ profesional.

Pe de altă parte, se impune și conștientizarea de către colectivul de judecători a necesității aplicării riguroase a normelor de procedură și a necesității aplicării sancțiunilor pecuniare pentru nerespectarea dispozițiilor date de instanță.

Apreciem ca pozitivă introducerea modalității de citare prin fax; e-mail sau notă telefonică impuse de Legea nr. 202/2010.

Nu în ultimul rând trebuie acordată importanța cuvenită motivării în termen a hotărârilor judecătorești pentru a scurta durata trimerii cauzelor în căile de atac.

De aceea apreciem că o mai bună corelare a programului de normare cu alte politici de resurse umane, precum și cu elemente de procedură judiciară la nivelul instanței noastre vor contribui în mod decisiv la reducerea duratei de soluționare a proceselor, menită să asigure eficientizarea actului de justiție.

Una dintre formele de sporire a eficienței procedurilor judiciare este introducerea unor proceduri simplificate. Aceste proceduri sunt deseori mai puțin costisitoare, iar procesul de decizie la nivelul instanței este mai scurt.

3.4. Mecanisme de unificare a practicii judiciare la nivelul Judecătoriei Deva

La nivelul Judecătoriei Deva, în anul 2013 au fost identificate următoarele probleme legate de practica neunitară a instanței:

În materie civilă:

Aspecte ce țin de nelegalitatea proceselor verbale de constatare a contravențiilor constând în circulația pe drumurile naționale, fără rovinietă valabilă, semnate electronic de către agenții constataatori din cadrul C.N.A.D.N.R. S.A.

1. Într-o opinie, ce se regăsește, de regulă, în practica instanțelor naționale și se depune ca și practică judiciară în cauzele aflate pe rolul Judecătoriei Deva, procesele verbale întocmite de agenții constataatori din cadrul C.N.A.D.N.R. S.A. și semnate electronic, sunt nelegal întocmite, nefiind respectate dispozițiile imperative ale art. 17 din O.G. nr.2/2001, iar potrivit Legii 455/2001 *“înscrișul în forma electronică este destinat pentru a fi citit prin intermediul unui program informatic”*, pe când procesele verbale contestate se primesc pe suport de hârtie și nu *“printr-un program informatic”*.

2. În **marea majoritate** a dosarelor ce au acest obiect, la nivelul Judecătoriei Deva, aceste motive de nelegalitate a proceselor verbale de contravenție se resping ca nefondate pe considerentul că din interpretarea dispoziției legale sus amintite, rezultă că un înscris care are asociată o semnătură electronică extinsă, cum este și procesul verbal contestat, nu-și pierde valabilitatea prin imprimare pe suport de hârtie, deoarece întotdeauna un asemenea act va fi disponibil și accesibil să fie citit în format electronic, unde se va putea vizualiza și semnătura electronică.

Prin urmare, s-a concluzionat în sensul că nu este necesar ca pe forma scrisă a procesului verbal de constatare a contravenției, care în formă electronică are atașată semnătura electronică a agentului constataator, să existe și semnătura olografă a acestuia.

Aspecte ce țin de nelegalitatea tarifului de despăgubire impus în sarcina contravenienților de către intimata C.N.A.D.N.R. S.A., Centru de Studii Tehnice Rutiere și Informatică – CESTRIN, prin înștiințări, anexe la procesele verbale de constatare a contravențiilor privind circulația pe drumurile naționale, fără rovinietă valabilă.

1. **În opinia minoritară**, acest motiv de nelegalitate este respins ca nefondat de către instanțe pe considerentul că a fost legal reținut în sarcina contravenienților având în vedere că textele legale sus enunțate, nu prevăd și sancțiunea care intervine în cazul nerespectării acestor dispoziții, așa cum o fac, în situația nerespectării condițiilor de formă a proceselor verbale, dispozițiile prevăzute de art. 17 din O.G. 2/2001.

Fiind vorba de o nulitate virtuală, anularea actului intervine în condițiile art. 105 C.proc.civ., doar în măsura dovedirii unei vătămări care să decurgă din viciul constatat și care să nu poată fi înlăturată decât prin anularea actului.

Având în vedere că tariful de despăgubire a fost cuantificat în înștiințarea de plată comunicată contravenienților pe același suport de hârtie (aceeași pagină), nu se poate invoca faptul că petenții nu au avut cunoștință de quantumul lui, iar în procedura plângerii contravenționale orice petent are posibilitatea de a invoca apărări și în privința acestui tarif de despăgubire, astfel, unele complete de judecată, procedând la analiza legalității și temeiniciei aplicării lui, apreciază că nu se pune problema existenței unei vătămări apte să ducă la anularea procesului verbal în partea referitoare la acest tarif.

2. **Intr-o altă opinie, majoritară**, acest motiv de nelegalitate este considerat ca fiind unul întemeiat pe considerentul că a fost încălcată obligația agentului constator de a indica, în cuprinsul procesului-verbal și nu printr-un act distinct, contravaloarea tarifului de despăgubire iar, în lipsa acestei mențiuni, vătămarea produsă contravenienților fiind prezumată prin aceea că, necunoscând măsura dispusă împotriva lor, ei nu pot contesta procesul-verbal și pentru acest motiv.

În acest sens, s-a mai reținut că procesul-verbal de sancționare contravențională fiind un act care trebuie să facă probă prin sine însuși acest aspect, nu poate fi coroborat cu alte înscrisuri, iar lipsurile sale nu pot fi complinite cu acte separate, care au un alt caracter juridic, cum este, în cauză, înștiințarea de plată, respectiv un act care privește deschiderea fazei de executare silită și nu actul de sancționare contravențională efectiv.

Problema referitoare la materia cererilor având ca obiect emiterea ordonanțelor de plată, întemeiate pe dispozițiile O.U.G. nr. 119/2007.

Posibilitatea instanței de a invoca, din oficiu, excepția de necompetență teritorială a Judecătoriei Deva, în condițiile în care sediul/domiciliul debitorului este într-o altă localitate decât cele aflate în raza de competență teritorială a Judecătoriei Deva, iar în cauză nu este incident niciunul din cazurile prevăzute de art. 10 din Codul de proc. civ.

1. **Opinia minoritară** în această problemă consideră că, deși în cauză sunt incidente dispozițiile art. 5 alin.4 din O.U.G. nr.119/2007, ce instituie în sarcina judecătorului obligația să verifice din oficiu competența instanței, soluționează pe fond cererile deși nu există nici un criteriu care să poată atrage competența de soluționare a Judecătoriei Deva .

2. **Opinia majoritară** a fost în sensul că în procedura reglementată de O.U.G. nr.119/2007, în ceea ce privește competența teritorială sunt aplicabile dispozițiile de drept comun, respectiv cele prevăzute de Codul de proc. civ. iar instanța, din oficiu, nu poate invoca excepția de necompetență teritorială într-o cauză, având ca obiect emiterea ordonanțelor de plată, întemeiată pe dispozițiile O.U.G. nr. 119/2007, deși nu există nici caz prevăzut de art. 5, 7 sau 10 din Codul de proc. civ., care să atragă competența teritorială a Judecătoriei Deva.

Probleme referitoare la practica neunitară în materia contravențională (O.U.G. nr. 195/ 2002), în ceea ce privește sancțiunile complementare constând în suspendarea exercitării dreptului de a conduce, pe o perioadă de 30,60,90 de zile.

1. Judecătorii nu au căzut de acord asupra faptului că instanța, din oficiu, trebuie să analizeze dacă odată cu întocmirea procesului verbal contestat s-a dispus de către agentul

constatator, în cuprinsul procesului verbal contestat și aplicarea sancțiunii complementară constând în suspendarea exercitării dreptului de a conduce, pe o perioadă de 30,60,90 de zile, prevăzută în cazul unor anumite fapte contravenționale.

În urma discuțiilor s-a căzut de acord să se solicite și punctul de vedere al Tribunalului Hunedoara, problema urmând a fi pusă în discuție la prima ședința de practică neunitară ce se va organiza de către Secția civilă a Tribunalului Hunedoara.

În materie penală:

Aplicarea prevederilor art. 12,13, și 14 din Legea nr. 241/2005 și ale art. 2, 4 și art. 6 alin. 1 din OUG nr. 75/2011 în cazul condamnării inculpaților pentru comiterea infracțiunii de evaziune fiscală, respectiv a comunicării dispozitivului sentinței nu doar către Registrul Comerțului de pe lângă Tribunalul Hunedoara ci și către Direcția generală a finanțelor Publice Hunedoara.

Potrivit dispozițiilor legale, menționate anterior, dispozitivul hotărârii judecătorești, definitivă și irevocabilă se comunică DGFP în a cărei rază teritorială își are domiciliul fiscal persoana sancționată, în termen de 15 zile de la data rămânerei definitive a hotărârii judecătorești.

1. Opinia minoritară a considerat că dispozițiile legale nu prevăd obligativitatea instanței de a dispune, prin hotărârea pronunțată comunicarea dispozitivului acesteia (cum prevăd disp. Art. 7 alin. 2 din Legea nr. 216/1990), acest aspect ținând de faza pronunțării hotărârii definitive a acesteia, fiind de competența compartimentului de executări penale, conf. art. 118 lit. b din R.O.I.

2. Opinia majoritară a considerat că, pentru aplicarea unitară și pentru acuratețea actului de justiție se impune menționarea în dispozitivul sentinței a tuturor prevederilor legale, respectiv a prevederilor legale, respectiv a disp. art. 2 din Legea nr. 241/2005 și ale art. 2, 4 și 6 alin. 1 din OUG nr. 75/2001.

Problema aplicării dispozițiilor art. 7 din legea nr. 76/2008 privind prelevarea probelor biologice în vederea introducerii profilelor genetice în sistemul național de date genetice de la persoanele condamnate definitiv la pedeapsa închisorii cu suspendare sau suspendare sub supraveghere.

Problema de drept supusă atenției are în vedere următorul raționament: prelevarea este obligatorie, întrucât prin alin. 1 al art. 7 din lege nu se face nici o distincție privind modalitatea de executare a pedepsei cu închisoarea dispusă de instanță, legiuitorul precizând doar că prelevarea unor astfel de probe este dispusă la „condamnarea definitivă la pedeapsa închisorii pentru infracțiunilor menționate în anexă”.

1. Opinia minoritară în cadrul instanței a considerat că nu este oportună aplicarea prevederilor legale atâta timp cât alin. 2 al art. 7 din lege prevede expres că pot fi prelevate astfel de probe doar la „eliberarea din penitenciar”, ceea ce în cazul pedepselor cu suspendarea sau cu suspendare sub supraveghere nu ar fi posibil de realizat, decât în momentul în care, eventual s-ar dispune, ulterior, revocarea acestor pedepse, moment care s-ar putea institui și o astfel de obligație.

2. Opinia majoritară a fost în sensul că prelevarea probelor biologice de la inculpat se impune a fi efectuată în ambele situații, întrucât interpretarea restrictivă contravine disp. art. 4 alin. 1 lit. b din același act normativ care statuează asupra categoriilor de persoane cărora li se aplică și anume „persoane condamnate definitiv la pedeapsa închisorii pentru săvârșirea infracțiunilor cuprinse în anexă.”

Problema participării procurorilor la judecarea cauzelor în care D.N.A. și DIICOT au adresat cereri sau au sesizat instanțele de judecată.

1. Unele opinii au fost exprimate în sensul că participarea procurorului din cadrul parchetului de pe lângă judecătoria nu poate atrage nulitatea hotărârii pronunțate, întrucât

acesta face parte din Ministerul Public, fiind în măsură să pună concluzii, în cazuri ce țin de instanța de executare.

2. **Alte opinii, majoritare** au menționat faptul că, fiind vorba de persoane care au fost judecate într-o procedură specială ce impunea participarea procurorului unei structuri specializate și cererile ulterioare să fie soluționate cu participarea procurorului din cadrul aceleiași structuri.

Problema interpretării art. 6 din legea nr. 241/2005, rap. la art. 144 lit. p din Legea nr. 263/2010.

Problema, menționată anterior se referă la situația potrivit căreia infracțiunea de stopaj la sursă, săvârșită sub forma reținerii și nevărsării, cu intenție, în cel mult 30 zile de la scadență a asigurărilor sociale este dezincriminată sau nu.

1. **Opinia majoritară** a judecătorilor instanței a considerat că, în raport de valoarea socială ocrotită, prin incriminarea infracțiunii nu există nici o rațiune pentru care să fie dezincriminată reținerea și nevărsarea doar a contribuțiilor la bugetul asigurărilor sociale de stat, care, de altfel sunt cele mai împovărătoare contribuții cu reținere la sursă. Conform art. 65 alin. 3 din Legea nr. 24/2000, abrogarea nu poate fi tacită, ci doar expresă, astfel încât nu se poate considera că art. 196 lit. 5 din Legea nr. 263/2010 ar fi abrogat implicit art. 6 din Legea nr. 241 cu privire la reținerea și nevărsarea contribuției de asigurări sociale.

Pentru unificarea practicii au fost discutate problemele în cadrul ședințelor lunare de învățământ profesional la nivelul Judecătoriei Deva și au fost comunicate și Tribunalului Hunedoara pentru a fi discutate și în ședințele trimestriale de învățământ profesional la nivelul instanței superioare.

De asemenea au fost comunicate, judecătorilor, minutele în care s-au consemnat discuțiile referitoare la practica neunitară în cadrul ședințelor la nivelul instanțelor superioare.

3.5. Situația pregătirii profesionale a judecătorilor și a personalului auxiliar

Un rol deosebit în înfăptuirea unei justiții de calitate o are nu numai asigurarea resurselor umane necesare bunei funcționări, dar și pregătirea corespunzătoare a acesteia. Sub acest aspect, prezintă importanță atât pregătirea inițială (a auditorilor de justiție în cadrul I.N.M.), cât și pregătirea ulterioară a magistraților în funcție.

Încă din anul 2005, *formarea inițială* a judecătorilor și procurorilor s-a desfășurat având în vedere obiectivele, direcțiile principale de dezvoltare și principiile cuprinse în *Strategia de formare inițială*, (aprobată în anul 2004, revizuită în anul 2009, continuată și în prezent), formarea fiind focusată pe dezvoltarea competențelor stabilite prin *Profilul magistratului*.

Dobândirea cunoștințelor necesare exercitării profesiei de judecător implică așadar o formare inițială adaptată în funcție de experiența profesională a persoanelor în cauză.

Astfel principalele direcții pe care s-a structurat formarea inițială au urmărit: accentuarea componentei practice a formării; accentuarea componentei europene a formării; accentuarea componentei sociale a formării.

Schimbările constante pe care le comportă societatea contemporană necesită în egală măsură un efort permanent de adaptare la o formare continuă de calitate, organizată și asumată de stat.

În cadrul procesului de *formare continuă* și la nivelul instanței noastre ne-am ghidat după obiectivele majore stabilite prin *Strategia de formare continuă*, aprobată în anul 2004, la propunerea I.N.M., și revizuită în anul 2009.

Conducerea instanței a realizat că una din prioritățile unui sistem judiciar modern și eficient este tocmai asigurarea unei formări profesionale continue și de calitate, cu un

nivel ridicat de performanță, încurajând magistrații să participe la programe de perfecționare.

Suntem conștienți că obiectivele majore ale formării continue, regăsite în platforma programelor derulate de I.N.M. în această perioadă au fost: pregătirea magistraților în vederea asigurării cunoștințelor necesare pentru integrarea sistemului judiciar românesc în contextul european actual (în domenii ca: drept comunitar; CEDO; cooperare judiciară internațională în materie civilă și penală), unificarea practicii judiciare, asigurarea unei formări axate pe specializarea judecătorilor (și procurorilor) în concordanță cu nevoile sistemului, dezvoltarea abilităților non-juridice specifice profesiei de magistrat prin crearea unei punți de comunicare eficiente între magistrați și societate, asigurarea pregătirii judecătorilor (și procurorilor) admiși în magistratură în condițiile art. 33 din Legea nr. 303/2004 privind Statutul judecătorilor și procurorilor, îmbunătățirea imaginii sistemului judiciar român în Europa.

Și totuși, formarea continuă nu exclude *studiul individual* care presupune dobândirea de către judecători a cunoștințelor juridice aprofundate de drept substanțial național și internațional, precum și de procedură; a tehnicilor specifice profesiei de magistrat, a unei gândiri logice, structurate, a unei perspective europene asupra dreptului, a conștiinței apartenenței la profesie și a unei deschideri către alte domenii ale vieții sociale, precum și a cunoștințelor necesare în domeniul limbilor străine de circulație internațională și al tehnologiei informației.

În cursul anului trecut toți judecătorii instanței au participat la întâlnirile lunare având ca scop **perfecționarea profesională**, precum și la întâlniri organizate de Tribunalul Hunedoara ori Curtea de Apel Alba Iulia pe probleme de specialitate în toate materiile.

La nivelul instanței au fost organizate lunar întâlniri - având ca scop perfecționarea profesională continuă, drept pentru care judecătorii au elaborat referate de învățământ profesional - unde s-au dezbătut teme ce au stârnit interesul magistraților ori unde au fost discutate probleme teoretice și practice care au generat soluții controversate, discutându-se totodată și noile apariții legislative; activitate supravegheată îndeaproape de d-na vicepreședinte, conform atribuțiilor reglementate de lege.

În cursul anului toți judecătorii instanței au participat la întâlnirile lunare având ca scop perfecționarea profesională, precum și la întâlniri organizate de Tribunalul Hunedoara și Curtea de Apel Alba Iulia.

La nivelul instanței au fost organizate lunar întâlniri având ca scop perfecționarea profesională, unde s-au dezbătut teme în privința cărora magistrații și-au manifestat interesul problemelor teoretice și practice care au generat soluții controversate precum și noile apariții legislative. Cu același prilej este discutată și practica de casare, în scopul ridicării calității activității precum și al armonizării practicii judecătorei cu cea a instanțelor superioare.

Temele de învățământ profesional derulate pe parcursul anului 2013 au fost următoarele:

- 1.Ianuarie - judecător Șortan Delia – “Audierea copilului în procedurile judiciare”
- 2.Februarie - judecător Marotineanu Remus – “Procedura simației de plată”
- 3.Martie - judecător Timofte Maria – “Exercitarea autorității părințești”
- 4.Aprilie - judecător Roncioiu Cristina – “Răspuncerea civilă delictuală în noul Cod civil”
- 5.Mai - judecător Fodor Peter – “Considerații teoretice privind criteriile de individualizare a pedepselor”
- 6.Iunie - judecător Ursu Gabriela – “Noul cod de procedură civilă”
- 7.Septembrie – Holhoș Ana Maria – “Ordinul de protecție”
- 8.Noieembrie - judecător Crețu Andrea – “Noul cod de procedură civilă ”
- 10.Decembrie - judecător Stanciu Anca – “Prescripția extinctivă în noul Cod civil”

Majoritatea judecătorilor instanței au participat la seminarii organizate de către C.S.M., prin intermediul I.N.M., respectiv:

- 1.Fodor Peter – București 13.01-10.02.2013 – curs formare profesională – modul 1
- București 08.03-07.04.2013– curs formare profesională – modul II
- Sovata -26-28.06.2013 – Executarea Pedepselor
- Alba Iulia 8.11.2013 Drept Penal
- 2.Marotineanu Remus –Giroc -11.01-10.02.2013– curs formare profesională - modul 1
-Giroc 08.03-07.04.2013– curs formare profesională– modul II
- 3.Timofte Maria–Giroc -09.02-10.03.2013– curs formare profesională -modul I
–Giroc -07.04-30.04.2013– curs formare profesională -modul II
- 4.Șortan Delia Giroc -09.02-10.03.2013– curs formare profesională – modul I
-Giroc- 07.04-30.04.2013– curs formare profesională – modul II

– Alba Iulia 06.09.2013- Cooperare Judiciară Internațională în materie civilă
5. Crețu Andrea – București 20.03-22.03.2013 – Conferința Națională în materia Noului Cod de Procedură Civilă
- Alba Iulia 26-27.09.2013 Noul Cod Civil
- 6.Stanciu Anca – Alba Iulia -23.05-23.05.2013 – Noul Cod de Procedură Civilă
- Alba Iulia 26-27.09.2013 Noul Cod Civil
7. Negrea Drucan Petronela – Alba Iulia 03-04.06.2013 Noul Cod Penal
8. Pușcașu Voicu – Alba Iulia 03-04.06.2013 Noul Cod Penal
9. Conta Flavius Dacian – București 09-14.06.2013 Engleză juridică
- Alba Iulia 8.11.2013 Drept Penal
10. Ursu Gabriela – Alba Iulia 19-21.06.2013 –aspecte Noul Cod de Procedură Civilă
– Alba Iulia 06.09.2013- Cooperare Judiciară Internațională în materie civilă
- Alba Iulia 26-27.09.2013 Noul Cod Civil
11. Holhoș Maria- Ana – Sibiu 08-10.09.2013 – Consolidarea Cooperării Judiciare internaționale în materia obligațiilor de întreținere
- 12.Bogdan Ana – Alba Iulia 06.09.2013- Cooperare Judiciară Internațională în materie civilă
- Alba Iulia 26-27.09.2013 Noul Cod Civil
- 13.Pîțu Adrian – Alba Iulia 06.09.2013- Cooperare Judiciară Internațională în materie civilă
- 14.Pușcașu Voicu – Alba Iulia – 28-29.10.2013 Noul Cod de Procedură Penală
- Alba Iulia 8.11.2013 Drept Penal

De asemenea, la nivelul instanței au fost organizate trimestrial, sau atunci când a fost necesar întâlniri având ca scop perfecționarea profesională a grefierilor, unde s-au dezbătut teme în privința cărora grefierii și-au manifestat interesul problemelor teoretice și practice.

Unii grefieri au participat și la seminarii organizate prin intermediul Școlii Naționale de Grefieri, și anume:

1. Iftimuș Mihaela – Orșova 12-15.03.2013 –Drept procesual penal
2. Boc Mihaela – E-learning 16-30.04.2013 Drept procesual penal- măsuri preventive
-Giroc 15-18.10.2013 Drept Procesual Penal
3. Popa Maria -- E-learning 16-30.04.2013 Drept procesual penal- măsuri preventive
-Giroc 15-18.10.2013 Drept Procesual Penal
4. Manole Magdalena – Orșova -23-26.04.2013 –Drept procesual civil
5. Sturek Ramona– Orșova -23-26.04.2013 –Drept procesual civil
6. Drăghici Emililia Giroc -04-06.09.2013 – Drept procesual civil – Încheierea de ședință
7. Visirin Dorina – Giroc 3-6.11.2013 Drept Procesual Penal – punerea în executare a hotărârilor penale
8. Revnic Adina – Giroc 5-8.11.2013 Drept procesual civil
-E-learning 14-28.05.2013 Cooperare Judiciară Internațională în aterie civilă
9. Moldovan Gabriela Giroc – Drept procesual civil 5-8.11.2013

CAPITOLUL II

PRINCIPALELE MODIFICĂRI LEGISLATIVE CU IMPACT ASUPRA ACTIVITĂȚII JUDECĂTORIEI DEVA ÎN ANUL 2013

MODIFICĂRI LEGISLATIVE IMPORTANTE ÎN DOMENIUL PENAL ÎN ANUL 2013

Principalele modificări legislative cu impact asupra activității Judecătorei Deva în anul 2013

Preconizata intrare în vigoare la data de 1 februarie 2014 a noilor coduri , penal și de procedură penală a făcut ca în anul 2013 să fie publicate o serie de acte normative cuprinzând modificări de ansamblu.

Astfel, noul cod de procedură penală (NCPP) a fost rebulicat în M.O. nr. 89/12.02.2013 cuprinzând toate modificările aduse actului oficial în anul 2012, inclusiv cele prevăzute în Legea nr. 2/01.02.2013.

Printre aceste modificări amintim:

Art. I - Codul de procedură penală, republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 78 din 30 aprilie 1997, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 28¹, după punctul 5 se introduce un nou punct, punctul 6, cu următorul cuprins:

"6. soluționează cererile de strămutare, în cazurile prevăzute de lege."

2. La articolul 28², după punctul 4 se introduce un nou punct, punctul 5, cu următorul cuprins:

"5. soluționează cererile de strămutare, în cazurile prevăzute de lege."

3. La articolul 29 punctul 5, litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

"c) cererile de strămutare, în cazurile prevăzute de lege;"

4. La articolul 55, alineatul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

"Art. 55 - Înalta Curte de Casație și Justiție strămută judecarea unei cauze de la curtea de apel competentă la o altă curte de apel, iar curtea de apel strămută judecarea unei cauze de la un tribunal sau, după caz, de la o judecătorie din circumscripția sa la o altă instanță de același grad din circumscripția sa, în cazul în care imparțialitatea judecătorilor ar putea fi știrbită datorită împrejurărilor cauzei, dușmăniilor locale sau calității părților, când există pericolul de tulburare a ordinii publice ori când una dintre părți are o rudă sau un afin până la gradul al patrulea inclusiv printre judecători ori procurori, asistenții judiciari sau grefierii instanței. Strămutarea judecării unei cauze de la o instanță militară competentă la o altă instanță militară de același grad se dispune de Curtea Militară de Apel, fiind aplicabile, în mod corespunzător, prevederile prezentei secțiuni privind strămutarea judecării cauzei de către curtea de apel."

5. La articolul 56, alineatul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

"Art. 56 - Cererea de strămutare se adresează Înaltei Curți de Casație și Justiție sau curții de apel competente și trebuie motivată. Înscrierile pe care se sprijină cererea se alătură la aceasta, când sunt deținute de partea care cere strămutarea."

6. La articolul 57, alineatele 1 și 2 se modifică și vor avea următorul cuprins:

"Art. 57 - Președintele curții de apel competente cere, pentru lămurirea instanței, informații de la președintele instanței ierarhic superioare celei la care se află cauza a cărei strămutare se cere, comunicându-i totodată termenul fixat pentru judecarea cererii de strămutare."

Înalta Curte de Casație și Justiție sau curtea de apel competentă a soluționa cererea, când aceasta este instanța ierarhic superioară, solicită informații Ministerului Justiției."

7. La articolul 58, alineatul 2 se modifică și va avea următorul cuprins:

"În informațiile trimise Înaltei Curți de Casație și Justiție sau curții de apel se face mențiune expresă despre efectuarea încunoștințărilor, atașându-se și dovezile de comunicare a acestora."

8. La articolul 60, alineatele 1 - 3 și 6 se modifică și vor avea următorul cuprins:

"Art. 60 - Înalta Curte de Casație și Justiție sau curtea de apel competentă soluționează cererea de strămutare prin sentință motivată.

În cazul în care găsește cererea întemeiată, Înalta Curte de Casație și Justiție dispune strămutarea judecării cauzei la o curte de apel învecinată curții de la care se solicită strămutarea, iar curtea de apel dispune strămutarea judecării cauzei la una dintre instanțele din circumscripția sa de același grad cu instanța de la care se solicită strămutarea.

Înalta Curte de Casație și Justiție sau curtea de apel competentă hotărăște în ce măsură se mențin actele îndeplinite în fața instanței de la care s-a strămutat cauza.

.....
Sentința prin care Înalta Curte de Casație și Justiție sau curtea de apel competentă dispune asupra strămutării nu este supusă niciunei căi de atac."

9. Articolul 61 se modifică și va avea următorul cuprins:

"Art. 61 - Repetarea cererii

Strămutarea cauzei nu poate fi cerută din nou, afară de cazul când noua cerere se întemeiază pe împrejurări necunoscute Înaltei Curți de Casație și Justiție sau curții de apel competente la soluționarea cererii anterioare sau ivite după aceasta."

10. Articolul 61¹ se modifică și va avea următorul cuprins:

"Art. 61¹ - Desemnarea altei instanțe pentru judecarea cauzei

Procurorul care efectuează sau supraveghează urmărirea penală poate cere Înaltei Curți de Casație și Justiție să desemneze o altă curte de apel decât cea căreia i-ar reveni competența să judece cauza în primă instanță, care să fie sesizată în cazul în care se va emite rechizitoriul.

Procurorul care efectuează sau supraveghează urmărirea penală poate cere curții de apel competente să desemneze un alt tribunal sau, după caz, o altă judecătorie decât cea căreia i-ar reveni competența să judece cauza în primă instanță, care să fie sesizate în cazul în care se va emite rechizitoriul.

Dispozițiile art. 55 alin. 1, art. 56 alin. 1 și 2 și art. 61 se aplică în mod corespunzător.

Înalta Curte de Casație și Justiție sau curtea de apel competentă soluționează cererea în camera de consiliu, în termen de 15 zile.

Înalta Curte de Casație și Justiție sau curtea de apel competentă dispune, prin încheiere motivată, fie respingerea cererii, fie admiterea cererii și desemnarea, după caz, a unei instanțe egale în grad cu cea căreia i-ar reveni competența să judece cauza în primă instanță, care să fie sesizată în cazul în care se va emite rechizitoriul.

Încheierea prin care Înalta Curte de Casație și Justiție sau curtea de apel competentă soluționează cererea nu este supusă niciunei căi de atac."

11. La articolul 385⁹ alineatul 1, punctul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

"1. În cursul judecării nu au fost respectate dispozițiile privind competența după materie sau după calitatea persoanei;"

12. La articolul 385⁹ alineatul 1, punctul 2 se abrogă.

13. La articolul 385⁹ alineatul 1, punctul 6 se modifică și va avea următorul cuprins:

"6. judecata a avut loc în lipsa apărătorului, când prezența acestuia era obligatorie;"

14. La articolul 385⁹ alineatul 1, punctele 7 - 11 se abrogă.

15. La articolul 385⁹ alineatul 1, punctele 14 - 16 se modifică și vor avea următorul cuprins:

"14. s-au aplicat pedepse în alte limite decât cele prevăzute de lege;

15. nu s-a constatat grațierea sau în mod greșit s-a constatat că pedeapsa aplicată condamnatului a fost grațiată;

16. în mod greșit s-a dispus încetarea procesului penal;".

16. La articolul 385⁹ alineatul 1, punctele 17 și 18 - 21 se abrogă.

17. La articolul 385⁹, alineatul 3 se modifică și va avea următorul cuprins:

"Cazurile prevăzute în alin. 1 pct. 1, 3 - 6, 13 și 14 se iau în considerare întotdeauna din oficiu, iar cel de la pct. 15 se ia în considerare din oficiu numai când a influențat asupra hotărârii în defavoarea inculpatului."

18. După articolul 385¹⁰ se introduce un nou articol, articolul 385^{10a}, cu următorul cuprins:

"Art. 385^{10a} - Admiterea în principiu

La Înalta Curte de Casație și Justiție, completul de judecată examinează admisibilitatea recursului în camera de consiliu, fără citarea părților. În cazul în care constată că cererea de recurs este formulată împotriva unei hotărâri care nu este supusă niciunei căi de atac, a unei încheieri care nu se atacă decât odată cu fondul, a unei hotărâri pronunțate în recurs sau în contestație în anulare, dispune, prin încheiere, respingerea cererii ca inadmisibilă."

19. La articolul 385¹⁵ punctul 2, literele c) și d) se modifică și vor avea următorul cuprins:

"c) dispune rejudecarea de către instanța a cărei hotărâre a fost casată, în cazurile prevăzute în art. 385⁹ alin. 1 pct. 3 - 6 și rejudecarea de către instanța competentă, în cazul prevăzut în art. 385⁹ alin. 1 pct. 1.

Când recursul privește atât hotărârea primei instanțe, cât și hotărârea instanței de apel, în caz de admitere și dispunerea rejudecării de către instanța a cărei hotărâre a fost casată, cauza se trimite la prima instanță, dacă ambele hotărâri au fost casate, și la instanța de apel, când numai hotărârea acesteia a fost casată.

În cazul în care admite recursul declarat împotriva deciziei pronunțate în apel, instanța de recurs desființează și hotărârea primei instanțe, dacă se constată aceleași încălcări de lege ca în decizia recurată.

Înalta Curte de Casație și Justiție, dacă admite recursul, când este necesară administrarea de probe, dispune rejudecarea de către instanța a cărei hotărâre a fost casată;

d) dispune rejudecarea de către instanța de recurs în cazurile prevăzute în art. 385⁹ alin. 1 pct. 12 - 16 și 17², precum și în cazul prevăzut în art. 385⁶ alin. 3."

Art. II - (1) Dispozițiile privind cazurile de casare prevăzute în Codul de procedură penală, republicat, cu modificările și completările ulterioare, în forma anterioară intrării în vigoare a prezentei legi, rămân aplicabile cauzelor penale aflate în curs de judecată în recurs, inclusiv celor aflate în termenul de declarare a recursului.

(2) Dispozițiile referitoare la strămutare, respectiv cele privind desemnarea unei alte instanțe din Codul de procedură penală, republicat, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta lege, se aplică numai cererilor de strămutare sau de desemnare a unei alte instanțe cu care instanțele au fost sesizate după intrarea în vigoare a prezentei legi.

Prin OUG nr. 59/12.06.2013, publicată în MO 355/14.06.2013 s-a modificat OUG nr. 120/2005 privind operaționalizarea Direcției Generale cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aprobată cu modificări prin Legea nr. 383/2005, cu modificările și completările ulterioare, și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Interne, aprobată cu modificări prin Legea nr. 15/2008, cu modificările și completările ulterioare, în baza cărora în cadrul Ministerului Afacerilor Interne prevenirea și combaterea corupției în rândul personalului propriu sunt desfășurate de o structură specializată, Direcția generală anticorupție.

Astfel, s-a avut în vedere că adoptarea unor măsuri suplimentare de prevenire și combatere a corupției reprezintă unul din domeniile cu privire la care Comisia Europeană realizează o monitorizare strictă și ținând cont de necesitatea intensificării luptei împotriva

acestui fenomen, în contextul elaborării raportului din cadrul Mecanismului de Cooperare și de Verificare de la finele acestui an, se impune adoptarea, în regim de urgență, a prezentului act normativ, prin care se acordă lucrătorilor specializați ai Direcției generale anticorupție din cadrul Ministerului Afacerilor Interne competența de a efectua, în condițiile prevăzute de lege, activități de prevenire și descoperire, precum și acte de cercetare penală dispuse de procurorul competent pentru infracțiunile prevăzute de Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, cu modificările și completările ulterioare.

În MO nr. 514/14.08.2013 s-a publicat Legea nr. 254/19.07.2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judicare în cursul procesului penal.

Această lege ce cuprinde modificări ample și de substanță, odată cu intrarea în vigoare a noilor coduri, urmează să abroge Legea nr. 275/2006.

Legea nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judicare în cursul procesului penal a fost elaborată în temeiul dispozițiilor cuprinse în NCP (Legea nr. 289/2009), NCPP (Legea nr. 135/2010) și în Legea nr. 187/2012 privind punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind C.p.

Această lege este structurată în 7 titluri, 24 capitole și 191 articole, cele mai importante vizând:

- judecătorul de supraveghere a privării de libertate;
- executarea pedepselor privative de libertate;
- executarea măsurilor privative de libertate;
- executarea măsurilor educative privative de libertate.

Legea nr. 253/19 07/2013 privind executarea pedepselor, a măsurilor educative și a altor măsuri neprivative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal a fost publicată în MO nr. 513/14.08.2013.

Cele mai importante aspecte ale acestei legi vizează:

- caracterul jurisdicțional al executării, colaborarea cu instituțiile din comunitate în executarea pedepselor și a măsurilor neprivative de libertate;
- executarea pedepselor neprivative de libertate, executarea pedepsei amenzii aplicabilă persoanelor fizice și juridice, executarea pedepselor accesorii, a interzicerii exercitării unor drepturi, executarea pedepselor complementare aplicabile persoanei fizice și juridice, efectele fuziunii, absorției divizării, reducerii capitalului, social, dizolvarea sau lichidarea persoanei juridice în faza de executare;
- executarea măsurilor de supraveghere,
- executarea măsurilor educative neprivative de libertate,
- executarea măsurilor de siguranță;
- obligațiile impuse în cazul amânării sau întreruperii executării pedepsei detențiunii pe viață sau a închisorii;
- executarea obligației stabilită de procuror în cazul renunțării la urmărire penală.

Legea nr. 252/19.07.2013 privind organizarea și funcționarea sistemului de probațiune, publicat în MO nr. 512/14.08.2013.

Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind CPP și pentru modificare și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale, publicat în MO nr. 515/14.08.2013.

Modificările cuprinse în legile menționate sunt esențiale, ample și complexe, astfel încât acestea modifică întru totul dispozițiile actualelor coduri penale și de procedură, însă, așa cum s-a menționat, aceste dispoziții urmează să intre în vigoare la 1.02.2014.

La data de 24.12.2013 s-a publicat în MO nr. 837 OUG nr. 116/23.12.2013 privind măsurile necesare pentru funcționarea Comisiilor de valuarea din penitenciare, din centrele de reeducare și din centrele de reținere și arestare preventivă, precum și pentru stabilirea unor măsuri în vederea bunei funcționări a instanțelor pe durata desfășurării activității acestor Comisii.

Aceast Ordonanță a fost adoptată ținând cont de faptul că, în ceea ce privește situația persoanelor aflate în executarea unor pedepse privative de libertate și față de care s-ar impune, ca urmare a aplicării legii penale mai favorabile, fie modificarea pedepselor stabilite prin hotărâri judecătorești definitive, fie chiar punerea în libertate, din perspectiva intrării în vigoare a noilor reglementări, este necesară analizarea situației fiecărui condamnat, fapt ce determină necesitatea prevederii unui temei distinct pentru comisiile constituite la nivelul fiecărui penitenciar și al fiecărui centru de reeducare de a sesiza instanțele competente în situațiile în care se apreciază că sunt aplicabile dispozițiile art. 4 sau art. 6 din noul C.p., anterior intrării în vigoare a noilor reglementări.

De asemenea, la data de 11.12.2013 s-a publicat în MO nr. 0772, p. I, Legea nr. 300/2013 privind modificarea și completarea Legii nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală.

Prin această lege s-a transpus în dreptul intern 5 decizii cadru adoptate la nivelul Uniunii Europene.

Astfel, s-a modificat emiterea mandatului european, emis în baza unei hotărâri judecătorești pronunțată în lipsa inculpatului, s-a completat sistemul transferului de proceduri penale, s-a modificat sistemul recunoașterii și executării hotărârilor penale în relația cu statele care nu sunt membre ale UE, s-a modificat și completat sistemul sancțiunilor pecuniare.

MODIFICĂRI LEGISLATIVE RELEVANTE ÎN MATERIE CIVILĂ

La începutul anului 2013, în vederea punerii în aplicare a Noului Cod de procedură civilă, a fost adoptată și publicată în Monitorul Oficial nr. 89 din 12 februarie 2013, **Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă.**

Acest act normativ a adus modificări și completări unor acte în materie contravențională și aspecte legate de punerea în aplicare a NCPC, măsuri tranzitorii pentru punerea în aplicare a NCPC.

Astfel, dispozițiile privind NCPC legate de cercetarea fondului și, după caz, dezbaterea fondului în camera de consiliu se aplică proceselor pornite începând cu data de 1 ianuarie 2016. Dispozițiile NCPC privitoare la pregătirea dosarului de apel sau, după caz, de recurs de către instanța a cărei hotărâre se atacă se aplică în procesele pornite începând cu data de 1 ianuarie 2016.

De asemenea, potrivit Legii nr. 2/2013, dispozițiile art. 483 alin. (2) din Noul Cod de procedură civilă se vor aplica proceselor pornite începând cu data de 1 ianuarie 2016.

Articolul 483 alin. (2) prevede că nu sunt supuse recursului hotărârile pronunțate:

- în cererile prevăzute la art. 94 pct. 1 lit. a) - i) (între altele, cereri având ca obiect administrarea clădirilor cu mai multe etaje, apartamente sau spații aflate în proprietatea exclusivă a unor persoane diferite, precum și cele privind raporturile juridice stabilite de asociațiile de proprietari cu alte persoane fizice sau juridice, după caz; cererile de evacuare; cererile referitoare la zidurile și șanțurile comune, distanța construcțiilor și plantațiilor, dreptul de trecere, precum și la orice servituți sau alte limitări ale dreptului de proprietate prevăzute de lege, stabilite de părți ori instituite pe cale judecătorească; cererile privitoare la strămutarea de hotare și grănițuire; cererile privind obligația de a face sau a nu face neevaluabile în bani, indiferent de izvorul lor contractual sau extracontractual, cu excepția celor date de lege în competența altor instanțe; cererile de împărțeală judiciară, indiferent de valoare; orice alte cereri evaluabile în bani în valoare de până la 200.000 lei inclusiv, indiferent de calitatea părților, profesioniști sau neprofesioniști);

- în cererile privind navigația civilă și activitatea în porturi;
- în materia conflictelor de muncă și de asigurări sociale;
- în materie de expropriere;
- în cererile privind repararea prejudiciilor cauzate prin erori judiciare;
- în alte cereri evaluabile în bani în valoare de până la 500.000 lei inclusiv;
- precum și hotărârile date de instanțele de apel în cazurile în care legea prevede că hotărârile de primă instanță sunt supuse numai apelului.

În procesele pornite începând cu data intrării în vigoare a Legii nr. 2/2013 și până la data de 1 decembrie 2015, nu sunt supuse recursului hotărârile pronunțate în cererile prevăzute la art. 94 lit. a) - i) arătate mai sus, precum și în cele privind navigația civilă și activitatea în porturi, conflictele de muncă și de asigurări sociale, în materie de expropriere, în cererile privind repararea prejudiciilor cauzate prin erori judiciare, precum și în alte cereri evaluabile în bani în valoare de până la 1.000.000 lei inclusiv.

În materie contravențională, după articolul 10 din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 82 din 1 februarie 2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 424/2002, cu modificările și completările ulterioare, se introduce un nou articol, articolul 10¹, cu următorul cuprins:

"Art. 10¹. - Prin derogare de la dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare,

plângerea, însoțită de copia procesului-verbal de constatare a contravenției, se introduce la judecătoria în a cărei circumscripție domiciliază sau își are sediul contravenientul."

Noul Cod de Procedura Civila a intrat în vigoare în 15 februarie 2013,

Noul Cod de Procedura Civila schimbă substanțial modul de desfășurare al procesului civil ca urmare a introducerii unor instituții cu caracter de noutate, precum și datorită eforturilor legiuitorului de a oferi soluții eficiente problemelor ridicate de aplicarea vechiului cod.

Noua reglementare pune, în mare parte, accent pe *eficientizarea procedurilor, previzibilitatea desfășurării procesului, precum și pe responsabilizarea participanților la judecarea cauzelor*. Mai exact, în NCPC se reglementează, o procedură comună clară, structurată și previzibilă, noi proceduri speciale rapide ce pot soluționa eficient anumite tipuri de cauze, precum și un sistem al cailor de atac mai eficient.

Parcursul noii proceduri de drept comun în prima instanță este mult mai previzibil pentru parti, reglementându-se în mod expres anumite etape procesuale și durata acestora și introducându-se mijloace noi ce sporesc celeritatea procesului. În plus, partile trebuie să fie mult mai diligente în exercitarea și apărarea drepturilor lor procesuale în caz contrar riscând să sancțiuni severe (spre, exemplu: amenzi, anularea cererii, pierderea dreptului de a propune probe sau de a propune excepții). Toate aceste schimbări au ca efect inclusiv *sporirea rolului avocaților sau al consilierilor juridici în conducerea procesului*, având în vedere formalismul, complexitatea crescută a anumitor proceduri, dar și sancțiunile severe impuse de cod.

Ca noutăți ale Codului de procedură civilă amintim:

- Noi proceduri speciale mai eficiente (*exemplu: evacuare, uzucapiune, cereri de valoare redusă, ordonanță de plată*, Măsură provizorie în materia drepturilor de proprietate intelectuală);
- Reșezarea competenței materiale a instanțelor judecătorești;
- Schimbarea sistemului cailor de atac (*singura cale ordinară de atac este apelul*);
- Reglementarea mijloacelor moderne de comunicare a actelor de procedură;
- Etapizarea clară a fazelor procesuale; Reglementarea expresă a etapelor judecătorești: cercetarea procesului și dezbaterile fondului;
- Modificări substanțiale ale procedurii de citare și comunicarea actelor de procedură;
- Modificarea radicală a modului de stabilire a primului termen de judecată;
- Procedura de regularizare a cererii de chemare în judecată
- Obligarea instanței la estimarea fazei cercetării procesului;
- Noul regim al nulităților procedurale - se pune accentul pe îndreptarea neregularităților sau acoperirea nulității;
- Reglementarea expresă a posibilității folosirii înregistrărilor audio și video în instanță;
- Procedura de filtrare a recursului; Obligatorietatea reprezentării părții de către avocat în faza recursului. Obligatorietatea semnării cererii de recurs de către avocat sub sancțiunea nulității.
- Procedura de dezlegare prealabilă a unor probleme de drept;
- Contestatia privind tergiversarea procesului;
- Posibilitatea obținerii unei singure încuviințări silite pentru întreg teritoriul țării;
- Sporirea competenței teritoriale ale executorului judecătoresc;
- Posibilitatea suspendării unui titlu executoriu în cadrul acțiunii pe fond având ca obiect desființarea acestuia

- Modificarea regimului returnării cautiunii;
- Introducerea sedintei de informare privind medierea ca procedura prealabilă pentru o categorie de litigii;
- Interventie în procedura de executare silită a creditorilor fără titlu executoriu.
- Reglementarea expresă a modalității de valorificare a titlurilor de valoare, acțiuni sau părți sociale;
- Posibilitatea evacuării debitorului sau tertului dobânditor din imobilul urmărit de către instanța de executare
- Reglementarea executării veniturilor imobilelor;
- Noua procedură de distribuire a sumelor obținute în executare silită;

În Monitorul Oficial nr. 182 din 2 aprilie 2013 a fost publicată **Legea nr. 72/2013 privind măsurile pentru combaterea întârzierii în executarea obligațiilor de plată a unor sume de bani rezultând din contracte încheiate între profesioniști și între aceștia și autorități contractante**, care a intrat în vigoare la data de 5 aprilie 2013.

Noi măsuri pentru combaterea întârzierii în executarea obligațiilor de plată a unor sume de bani care rezultă din contracte încheiate între profesioniști și între aceștia și autorități contractante. Parlamentul României a adoptat un act normativ care transpune Directiva 2011/7/UE a Parlamentului European și a Consiliului privind combaterea întârzierii în efectuarea plăților în tranzacțiile comerciale. Aceste prevederi legale se aplică creanțelor certe, lichide și exigibile, constând în obligații de plată a unor sume de bani care rezultă din contractele încheiate între profesioniști sau între aceștia și o autoritate contractantă. Contractele avute în vedere de noul act normativ sunt cele care au ca obiect furnizarea de bunuri sau prestarea de servicii, inclusiv proiectarea și execuția lucrărilor publice, a clădirilor și a lucrărilor de construcții civile. Sunt excluse din sfera de aplicare a noii legi:

- creanțele înscrise la masa credală în cadrul unei proceduri de insolvență și creanțele ce fac obiectul unui mandat ad-hoc, concordat preventiv ori al unei înțelegeri încheiate ca urmare a unei negocieri extrajudiciare de restructurare a datoriilor unei societăți;
- contractele încheiate între profesioniști și consumatori.

Potrivit noii reglementări, termenul de plată între profesioniști nu poate fi mai mare de 60 de zile calendaristice. Totuși, părțile pot stipula în contract un termen de plată mai mare, sub rezerva ca această clauză să nu fie abuzivă. În sensul acestui act normativ, este considerată abuzivă practica sau clauza contractuală prin care se stabilește în mod vădit inechitabil, în raport cu creditorul, termenul de plată, nivelul dobânzii pentru plata întârziată sau al daunelor-interese suplimentare. Dacă termenul de plată nu a fost prevăzut în contractul încheiat între profesioniști, dobânda penalizatoare curge de la următoarele termene:

- după 30 de zile calendaristice de la data primirii de către debitor a facturii sau a oricărei alte asemenea cereri echivalente de plată;
- dacă data primirii facturii ori a unei cereri echivalente de plată este incertă sau anterioară primirii bunurilor sau prestării serviciilor, după 30 de zile calendaristice de la recepția mărfurilor sau prestarea serviciilor;
- dacă legea sau contractul stabilește o procedură de recepție ori de verificare, permițând certificarea conformității mărfurilor sau serviciilor, iar debitorul a primit factura ori cererea echivalentă de plată la data recepției sau verificării ori anterior acestei date, după 30 de zile calendaristice de la această dată.

În privința contractelor încheiate de profesioniști cu autoritățile contractante, se prevede că autoritățile contractante sunt obligate să efectueze plata sumelor de bani rezultând din astfel de contracte cel târziu la:

- 30 de zile calendaristice de la data primirii facturii sau a oricărei alte cereri echivalente de plată;

- 30 de zile calendaristice de la data recepției bunurilor sau prestării serviciilor, dacă data primirii facturii ori a unei cereri echivalente de plată este incertă sau anterioară recepției bunurilor sau prestării serviciilor;

- 30 de zile calendaristice de la recepție sau verificare, dacă prin lege sau prin contract se stabilește o procedură de recepție ori de verificare pentru certificarea conformității mărfurilor sau serviciilor, iar autoritatea contractantă a primit factura ori cererea echivalentă de plată la data recepției sau verificării ori anterior acestei date.

În mod excepțional, părțile pot stipula un termen de plată de maximum 60 de zile calendaristice, dacă acesta este stabilit expres în contract și în documentația achiziției și este obiectiv justificat, ținând cont de natura sau caracteristicile specifice ale contractului, sub rezerva ca această clauză să nu fie abuzivă.

Potrivit noului act normativ, în cazul în care în contract nu se menționează nivelul dobânzii aplicabile pentru plata cu întârziere a sumelor datorate, se va aplica dobânda legală penalizatoare. Dobânda legală penalizatoare se stabilește la nivelul ratei dobânzii de referință plus 8 puncte procentuale fiind aplicabilă atât în raporturile dintre profesioniști cât și în raporturile dintre aceștia și autoritățile contractante. Rata de referință a dobânzii legale în vigoare în prima zi calendaristică a semestrului se va aplica pe întregul semestru.

Pe lângă dobânda legală penalizatoare, noul act normativ introduce și instituția daunelor interese minimale. Astfel, în cazul în care sunt întrunite condițiile întârzierii la plată, creditorul poate pretinde debitorului plata contravalorii în lei la data plății a sumei de 40 euro, reprezentând daune-interese suplimentare minimale. Această sumă devine scadentă de la data la care curge dobânda penalizatoare și este suplimentară cheltuielilor aferente unei proceduri de executare silită. Orice clauză prin care se stabilește un termen de emitere sau primire a facturii, în raporturile dintre profesioniști sau în raporturile dintre aceștia și autoritățile contractante, este sancționată cu nulitatea absolută.

Sanctiunea nulității absolute se aplică și clauzelor abuzive din contractele încheiate între profesioniști ori între aceștia și autoritățile contractante chiar dacă aceste contracte au fost încheiate anterior datei intrării în vigoare a acestui act normativ.

Anul 2013 a venit cu modificări relevante și în **procedura medierii**. Medierea este o procedura voluntara. Asa a fost inca de la aparitia Legii nr. 192/2006, asa este si in acest moment si asa va si ramane, pentru a-si putea crea efectele benefice.

În legea micii reforme în justiție, în 2010, s-a menționat pentru prima dată varianta sedinței de informare cu privire la mediere și avantajele ei. Scopul acestei sedințe de informare este acela de a oferi romanilor posibilitatea de a afla informații despre mediere ca modalitate de soluționare a conflictelor, direct de la un specialist în managementul conflictelor, adică de la un mediator. Inca de atunci, sedinta de informare este gratuita. Dar aceasta facilitate a fost prea puțin cunoscută și folosită.

Dacă legea nu prevede altfel, părțile, persoane fizice sau persoane juridice, sunt obligate să participe la ședința de informare privind avantajele medierii, inclusiv, dacă este cazul, după declanșarea unui proces în fața instanțelor competente, în vederea soluționării pe această cale a conflictelor în materie civilă, de familie, în materie penală, precum și în alte materii, în condițiile prevăzute de lege.

Dovada participării la ședința de informare privind avantajele medierii se face printr-un ***certificat de informare*** eliberat de mediatorul care a realizat informarea. Dacă una dintre părți refuză în scris participarea la ședința de informare, nu răspunde invitației prevăzute la art. 43 alin. (1) ori nu se prezintă la data fixată pentru ședința de informare, se întocmește un proces-verbal, care se depune la dosarul instanței.

Instanța va respinge cererea de chemare în judecată ca inadmisibilă în caz de neîndeplinire de către reclamant a obligației de a participa la ședința de informare privind medierea, anterior introducerii cererii de chemare în judecată, sau după declanșarea procesului

până la termenul dat de instanță în acest scop, pentru litigiile în materiile prevăzute de art. 60¹ alin. (1) lit. a)-f) din Legea nr.192/2006.

Informarea prealabila obligatorie

Din 15 februarie 2013, odata cu intrarea in vigoare a Noului Cod de procedura civila, este obligatorie si sedinta de informare cu privire la mediere. Dar aceasta obligatie nu avea si o sanctiune pentru neparticiparea partilor. Sanctiunea inadmisibilitatii cauzei se aplica doar de la 1 august 2013, ***medierea ramanand o procedura voluntara.***

De la 1 iulie 2013, prin amendamentele propuse de Comisia Juridica a Camerei Deputatilor, Legea nr. 214/2013 prevede ca informarea cu privire la mediere si avantajele ei poate fi facuta si de catre practicienii profesiilor juridice – consilieri juridici, avocati, notari, procurori, judecatori -, fara nici o pregatire in domeniul medierii, calitatea acestei informari neputand fi supusa controlului Consiliului de Mediere. Informarea obligatorie cu privire la procedura medierii realizata de profesiile juridice s-ar putea sa nu aiba efectele scontate de legiuitor, adica de promovare directa a medierii si de apelare la mediere.

Plenul Consiliului Superior al Magistraturii a stabilit în ședința din data de 10.12.2013 că:

- ***magistratul*** are indatorirea de a informa partile cu privire la *existenta* medierii ca procedura alternativa procesului judiciar si le va indruma catre mediator (conform art. 2 alin.1 ind.3 coroborat cu art. 6 Legea 192/2006 si art. 21 C.proc.civ);

- ***mediatorul*** este cel care urmeaza a realiza toate etapele de mediere, inclusiv procedura de *informare* finalizata prin certificatul de informare privind medierea (art. 2 alin 1 ind.1 din Legea medierii).

Incepand din 29 iunie 2013, odata cu intrarea in vigoare a OUG nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, incuviintarea unui acord de mediere in instanta se taxeaza cu 20 de lei. Fie ca acordul este depus inainte ca disputa sa devina litigiu, fie ca se depune dupa ce conflictul a devenit litigiu, taxa este aceeaasi. In ceea ce priveste taxele de timbru aferente obiectului conflictului, ***justitiabilii sunt scutiti de 50% din taxele de timbru care se calculeaza la valoare in conditiile in care se depune direct acordul de mediere pentru a obtine hotararea de expedient cu privire la transferul dreptului de proprietate in materie imobiliara.***

OUG nr. 80/2013 nu abroga art.63 din Legea nr. 192/2006 care stipuleaza că:(2) *Odata cu pronuntarea hotarârii, instanta va dispune, la cererea partii interesate, restituirea taxei judiciare de timbru, platita pentru investirea acesteia, cu exceptia cazurilor in care conflictul solutionat pe calea medierii este legat de transferul dreptului de proprietate, constituirea altui drept real asupra unui bun imobil, partaje si cauze succesoriale.*

(2.1) *Instanta de judecata nu va dispune restituirea taxei judiciare de timbru platite pentru investirea acesteia, in cazul in care conflictul solutionat este legat de o cauza succesorală pentru care nu s-a eliberat certificatul de mostenitor.*

In schimb OUG 80/2013 mentioneaza la art. 45 lit. j:

1) *Sumele achitate cu titlu de taxe judiciare de timbru se restituie, dupa caz, integral, partial sau proportional, la cererea petitionarului, in urmatoarele situatii:*

j) *in alte cauze expres prevazute de lege.*

Legiuitorul a inteles sa incurajeze medierea si prin reducerea substantiala a taxelor de timbru. Stimulentele financiare creeaza efecte imediate, iar pozitia legiuitorului se incadreaza in trendul european de sustinere a medierii si prin scutirea, reducerea sau restituirea de taxe.

OUG nr.80/2013 privind taxele judiciare de timbru

Adoptarea Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru reprezintă principala reformă a cadrului normativ al taxelor judiciare de timbru din ultimul deceniu.

Ordonanța aduce noutăți în materia taxelor judiciare de timbru și stabilește modalitatea în care ele vor fi implementate în practica de zi cu zi. Intrarea în vigoare a Ordonanței a produs două consecințe majore, și anume, **abrogarea** expresă a Legii nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru („**Legea nr. 146/1997**”) și, poate mai important, **abrogarea** expresă a **OG nr. 32/1995 privind timbrul judiciar**.

Coerența legislativă ar fi impus ca noul act normativ-cadru în materia taxelor judiciare de timbru și normele sale de aplicare să intre în vigoare **deodată**; nu s-a întâmplat însă așa, Normele metodologice pentru aplicarea Legii nr. 146/1997 **nefiind abrogate** în mod expres prin noua reglementare. Cu toate acestea, în unele cazuri operează o abrogare **tacită** a unor articole de lege incompatibile.

Plângerile contravenționale nu mai sunt scutite de taxe judiciare de timbru. Noua reglementare **renunță** la regula tradițională a **scutirii** plângerilor contravenționale și a căii de atac de la achitarea taxelor judiciare de timbru, prevăzută de legea specială; textul din actul normativ special se modifică în sensul că pentru taxă se trimite la actul normativ-cadru în materie de taxe judiciare de timbru; Ordonanța prevede că acestea se vor taxa cu 20 de lei.

O modificare care poate trece ușor neobservată este împrejurarea că prin modificarea conținutului art. 36 din OG nr. 2/2001 operată de art. 53 din Ordonanță a fost **eliminat** alin. (2) al art. 36 din OG nr. 2/2001 care prevedea necesitatea obligării petentului la **cheltuieli judiciare către stat** în ipoteza respingerii plângerii contravenționale. Cu alte cuvinte, se introduce taxa judiciară de timbru de 20 de lei pentru plângeri contravenționale și pentru căile de atac aferente, **înlocuindu-se** astfel dispoziția de obligare a petentului a cărui plângere a fost respinsă la plata cheltuielilor judiciare către stat.

Unele cazuri în care se restituie jumătate din sumele achitate cu titlu de taxe judiciare de timbru

Prin Ordonanță este introdus un nou caz de restituire a jumătate din sumele achitate cu titlu de taxe judiciare de timbru, și anume, ipoteza în care acțiunea corect timbrată a fost **anulată** în condițiile art. 200 alin. (3) din NCPC sau aceea în care reclamantul a **renunțat** la judecată până la comunicarea cererii de chemare în judecată către pârât.

Potrivit Ordonanței, taxele judiciare de timbru pentru cereri și acțiuni **anulate ca insuficient** timbrate nu se restituie, dacă nu se prevede altfel; legiuitorul a lăsat, așadar, deschisă **posibilitatea** restituirii taxelor judiciare de timbru aferente unor asemenea cereri;

În sfârșit, **procedura concretă de restituire** a sumelor achitate cu titlu de taxe judiciare de timbru va fi aprobată prin ordin comun al viceprim-ministrului, ministrului finanțelor publice și al viceprim-ministrului, ministrului dezvoltării regionale și administrației publice.

Acordarea de facilități sub formă de reduceri, eșalonări sau amânări pentru plata taxelor judiciare de timbru datorate pentru persoane juridice

Întocmai ca în reglementarea precedentă se păstrează în actul normativ-cadru în materia taxelor judiciare de timbru procedura de acordare de facilități sub formă de reduceri, eșalonări sau amânări pentru plata taxelor judiciare de timbru datorate de către persoanele juridice.

Se consacră expres **modalitățile** prin intermediul cărora se poate solicita acordarea de facilități la plata taxei de timbru:

- **prin intermediul cererii de chemare în judecată**; cererea va putea fi formulată chiar dacă nu s-a stabilit cuantumul taxei judiciare de timbru fără riscul ca cererea să fie respinsă ca prematură, pe motiv că nu s-ar fi stabilit încă de către instanță taxa judiciară de timbru.

- **în condițiile art. 33 alin. (2) din Ordonanță.** Prin intermediul adresei prin care instanța îi pune în vedere reclamantului să timbreze cererea în cuantumul fixat, i se va **pune în vedere acestuia și posibilitatea** de a formula, în condițiile legii, **cerere de acordare a facilităților** la plata taxei judiciare de timbru, în termen de 5 zile de la primirea comunicării; se instituie, așadar, o nouă **obligație** în sarcina instanței;

- **potrivit dispozițiilor art. 36 din Ordonanță.** În măsura în care, în cursul procesului apar elemente care determină o **valoare mai mare** a obiectului cererii, instanța îi va pune în vedere reclamantului să achite suma datorată suplimentar până la termenul stabilit de instanță; i se va pune, de asemenea în vedere **și** posibilitatea de a formula, în condițiile legii, cerere de **acordare a facilităților** la plata taxei judiciare de timbru;

De asemenea, Ordonanța consacră explicit, în chip firesc, **scutirea** acestei cereri de la plata taxei judiciare de timbru.

Se aduc modificări și în ceea ce privește **orizontul temporal** pe durata căruia se poate dispune eşalonarea achitării taxelor judiciare de timbru: eşalonarea se poate face pe parcursul a cel mult 24 de luni (cel mult 2 ani în reglementarea anterioară) și pentru **maximum 12 termene**.

Modificări în materia cererii de reexaminare a taxei judiciare de timbru

Se prevede expres dreptul exclusiv al reclamantului de a formula cerere de reexaminare. Momentul de la care curge termenul de 3 zile. Prin Legea nr. 146/1997 se prevedea că termenul de 3 zile curge de la data la care s-a stabilit taxa sau de la data comunicării sumei datorate. Noua reglementare renunță la cel dintâi moment, stabilind un moment **unic** de la care curge termenul de 3 zile, în concordanță cu etapa procedurii scrise din NCPC: **de la data comunicării taxei datorate.**

Procedura de soluționare. Cererea se va soluționa, ca și până acum, de un alt complet al aceleiași instanțe, fără citarea părților, prin încheiere definitivă.

Comunicarea cererii de chemare în judecată către pârât se va face numai după ce instanța de reexaminare se va pronunța asupra cererii de reexaminare. **Timbrarea cererii de reexaminare.** Se prevede expres că cererea de reexaminare este **scutită** de la plata taxei judiciare de timbru.

Taxele judiciare de timbru au suferit modificări prin acest nou act normativ atât sub aspectul cuantumului, cât și în unele cazuri sub aspectul modului de calcul (a se vede partajul, cauze succesoriale, recuzarea, strămutarea, etc.)

Corelativ unor modificări structurale aduse modului de desfășurare a procesului civil și **Regulamentul de Ordine interioară a instanțelor judecătorești** a fost modificat.

Astfel prin **HOTĂRÂREA nr. 48 din 23 ianuarie 2013** pentru modificarea și completarea Regulamentului de ordine interioară al instanțelor judecătorești, aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 387/2005, s-a stabilit:

-În materie civilă, grefierul de ședință va comunica părților sau, după caz, altor persoane prevăzute de lege hotărârea, în copie, de îndată ce a fost redactată și semnată.

-Dispoziții tranzitorii referitoare la activitatea de judecată desfășurată în procesele pornite începând cu data intrării în vigoare a Legii nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă și până la data de 31 decembrie 2015

Art. 110⁷. - (1) În procesele pornite începând cu data intrării în vigoare a Legii nr. 2/2013 și până la data de 31 decembrie 2015 se aplică, în mod corespunzător, dispozițiile secțiunilor a III-a și a IV-a din prezentul capitol, în măsura în care nu contravin dispozițiilor Codului de procedură civilă, adoptat prin Legea nr. 134/2010, republicată, cu modificările și completările ulterioare, altele decât cele privind cercetarea procesului și, după caz, dezbaterile fondului în camera de consiliu.

(2) Lista de ședință va fi afișată pe portalul instanței și la ușa sălii de ședință cu cel puțin o oră înainte de începerea acesteia. Lista va cuprinde și intervalele orare orientative fixate pentru strigarea cauzelor.

(3) Pe durata necesară desfășurării cercetării procesului dosarele se păstrează în arhivă, pe complete și termene de judecată. Dosarul se preia din arhivă pentru efectuarea actelor de procedură și ședința de judecată de către grefierul de ședință sau pentru studiul dosarului de către membrii completului, situații în care se păstrează de grefier sau completul de judecată.

Art. 110⁸. - Dispozițiile secțiunii a IV¹ -a din prezentul capitol se aplică proceselor pornite începând cu data de 1 ianuarie 2016."

Prin **HOTĂRÂREA nr. 711 din 27 iunie 2013** pentru modificarea și completarea Regulamentului de ordine interioară al instanțelor judecătorești, aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 387/2005 s-a stabilit

Că în Condica ședințelor de judecată se trec, în ordinea înscrisă în listă, dosarele din fiecare ședință, separat pe complete, noul termen de judecată în caz de amânare a judecății, hotărârea pronunțată și numărul acesteia, precum și inițialele judecătorului care o va redacta.

La judecătoriile cu volum mare de activitate se țin două condici, una pentru cauzele penale și una pentru cauzele civile.

La instanțele unde funcționează secții se țin câte o condică pentru fiecare secție; la instanțele unde nu există secții, condicile se țin pe materii și se vor ține condici separate pentru ședințele de judecată desfășurate în camera de consiliu.

Prin **HOTĂRÂREA nr. 878 din 20 august 2013** pentru modificarea și completarea Regulamentului de ordine interioară al instanțelor judecătorești, aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 387/2005 s-a stabilit că în Registrul de evidență a cauzelor suspendate se vor face următoarele mențiuni: numărul curent, numărul de dosar, numele părților, obiectul cauzei, data suspendării, cauza suspendării și temeiul de drept, data verificării, constatările la data verificării, măsurile luate, semnătura grefierului arhivar."

"Art. 96². - Dacă se constată că pe rolul instanței există sau au existat cel puțin două cereri formulate de aceeași parte, având același obiect principal și aceeași cauză, toate cererile vor fi judecate de către primul complet investit, dacă cererile nu au fost soluționate încă, precum și dacă primul complet investit a luat act de renunțarea la judecarea cererii sau a anulat cererea ca netimbrată, ca nesemnată ori pentru neîndeplinirea celorlalte condiții prevăzute de art. 194-197 din Cod de procedură civilă, adoptat prin Legea nr. 134/2010, republicată, cu modificările și completările ulterioare."

La articolul 98, alineatul (5¹) se modifică și va avea următorul cuprins:

"(5¹) Planificarea de permanență se face pentru fiecare zi. În cazul în care incidentele procedurale prevăzute la alin. (4) nu se soluționează în ziua în care au fost invocate, întregirea completului se face cu judecătorul sau judecătoria din planificarea de permanență din ziua în care acestea au fost invocate. Dacă incidentul procedural se invocă înaintea primului termen sau între termenele de judecată, în alcătuirea completului intră judecătorul ori judecătoria din lista de permanență aferentă zilei în care s-a stabilit termenul de judecată."

Articolul 106 se modifică și va avea următorul cuprins:

"Art. 106. - Pentru cauzele a căror judecată se suspendă, instanța verifică periodic dacă mai subzistă cauza care a determinat suspendarea, fixând în acest scop termene de verificare. Aceste termene de verificare vor fi menționate în registrul de termene al arhivei."

La articolul 108, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (4), cu următorul cuprins:

"(4) Dosarele a căror judecată a fost suspendată se vor păstra separat în arhiva curentă, iar cauzele suspendate vor fi verificate periodic de către greșierul arhivar, care va face menșuni despre data verificării și constatării în Registrul de evidență a cauzelor suspendate sau, după caz, va înainta dosarul judecătorului cauzei pentru a dispune."

La articolul 109, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

"Art. 109. - (1) A doua zi după pronunțarea hotărârilor, greșierii sunt obligați să prezinte dosarele soluționate și cele în care judecata a fost suspendată greșierului-șef, spre a fi înregistrate în registrul de evidență a redactării hotărârilor sau, după caz, în registrul dosarelor suspendate, în situațiile statistice, precum și în celelalte evidențe."

Prin **HOTĂRÂREA nr. 1.080 din 8 octombrie 2013** pentru modificarea și completarea Regulamentului de ordine interioară al instanțelor judecătorești, aprobat prin Hotărârea Plenumului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 387/2005, s-a decis că judecătorii cu atribuții privind activitatea de notificare sau comunicare în statele membre a actelor judiciare și extrajudiciare în materie civilă sau comercială sunt desemnați de președinții instanțelor pentru realizarea activității de notificare sau comunicare în statele membre a actelor judiciare și extrajudiciare în materie civilă sau comercială soluționează cererile având acest obiect. Pentru exercitarea atribuțiilor prevăzute la alin. (1), judecătorii desemnați pot lua legătura cu membrii Rețelei Europene de Cooperare Judiciară."

Programul de lucru al instanțelor este de 8 ore zilnic, timp de 5 zile pe săptămână; programul începe de regulă la ora 8,00 și se încheie la ora 16,00. Programul de lucru al judecătorului este flexibil și poate să difere de programul de lucru al instanței. Judecătorul este obligat să fie prezent la ora stabilită pentru ședințele de judecată și la alte activități în care este planificat sau pe care și le-a stabilit."

Repunerea pe rol a cauzei după suspendare, pentru continuarea judecării, pentru perimare sau pentru pronunțarea hotărârii ca urmare a încheierii acordului de mediere, se va realiza de completul inițial învestit cu soluționarea cauzei, dacă judecătorul care a compus completul respectiv își desfășoară activitatea și la data apariției acestor situații în cadrul secției sau, după caz, al instanței. În cazul în care suspendarea cauzei a fost dispusă de un alt judecător decât cel din compunerea completului inițial învestit, ca urmare a absenței temporare a acestuia, la repunerea pe rol cauza va fi repartizată judecătorului inițial învestit, indiferent de numărul completului în care funcționează la data respectivă."

La articolul 99, după alineatul (5) se introduc trei noi alineate, alineatele (5¹) - (5³), cu următorul cuprins:

"(5¹) Dispozițiile alin. (5) se vor aplica și în cazul completelor colegiale, care se vor reuni chiar dacă membrii care au compus completul nu mai fac parte, împreună, din același complet. Dacă la data apariției oricăreia dintre situațiile menționate numai unul sau unii dintre respectivii judecători își desfășoară activitatea în cadrul secției, completul va fi întregit cu unul ori, după caz, 2 judecători din lista de permanență de la data înregistrării sesizării de repunere pe rol a cauzei după suspendare, pentru continuarea judecării, pentru perimare sau pentru pronunțarea hotărârii ca urmare a încheierii acordului de mediere. Completul astfel format va păstra cauza până la soluționare.

(5²) Cererile de îndreptare a erorilor materiale și cererile de completare sau lămurire a hotărârii se soluționează de completul care a pronunțat hotărârea a cărei îndreptare ori lămurire se solicită. Aceeași rezolvare se va da și contestațiilor la executare prevăzute de art. 461 lit. c) teza I din Codul de procedură penală și de art. 711 alin. (2) din Codul de procedură civilă, adoptat prin Legea nr. 134/2010, republicată, cu modificările și completările ulterioare. În cazul completelor colegiale, judecătorii care au pronunțat hotărârea se vor reuni chiar dacă nu mai fac parte, împreună, din același complet. Dacă la data apariției oricăreia dintre situațiile menționate numai unul sau unii dintre respectivii judecători își desfășoară activitatea

în cadrul secției, completul va fi întregit cu unul ori, după caz, 2 judecători din lista de permanență de la data înregistrării cererii de îndreptare a erorilor materiale sau cererii de completare ori lămurire a hotărârii, respectiv a contestației la executare.

(5³) În cazurile prevăzute la alin. (5)-(5²), dacă judecătorul sau, după caz, niciunul dintre judecătorii care au compus completul nu mai funcționează în cadrul secției ori, după caz, al instanței, cauza se va repartiza aleatoriu."

Soluții pronunțate de către Înalta Curte de Casație și Justiție, prin care au fost admise recursuri în interesul legii.

Relativ la competența materială și funcțională a Judecătorei, în cursul anului 2013 au fost pronunțate de către Înalta Curte de Casație și Justiție următoarele decizii:

Decizia nr. 2/2013, prin care a fost admis recursul în interesul legii declarat de prim-adjunctul procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și, în consecință s-a stabilit că în interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. XXII alin. (2) din Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor: Dispozițiile art. 297 alin. 1 din Codul de procedură civilă, astfel cum au fost modificate prin art. I pct. 27 din Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor, nu se aplică proceselor în care prima instanță a fost investită înainte de intrarea în vigoare a Legii nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor.

Decizia nr.3/2013, prin care a fost admis recursul în interesul legii formulat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și în consecință s-a stabilit că în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 1 alin. 1 și art. 7 alin. 1 din Legea nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat, republicată, stabilește că aceste prevederi instituie o obligație legală pentru societățile comerciale cu capital integral privat, devenite proprietare prin privatizare, de a vinde locuințele construite din fondurile statului sau ale unităților economice ori bugetare de stat anterior intrării în vigoare a Legii nr. 85/1992, cu excepțiile prevăzute de lege.

Decizia nr. 4/2013, prin care a fost admis recursul în interesul legii declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și, în consecință s-a stabilit că în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 223 raportat la art. 39 alin. (2) din Legea nr. 71/2011 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, stabilește că prevederile art. 396-404 din noul Cod civil, referitoare la efectele divorțului cu privire la raporturile dintre părinți și copiii lor minori, sunt aplicabile și cererilor de divorț formulate înainte de intrarea în vigoare a noului Cod civil și aflate pe rolul instanțelor de judecată în căile de atac.

Decizia nr. 7/2013, prin care a fost admis recursul în interesul legii formulat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și, în consecință s-a stabilit că: În interpretarea și aplicarea art. 460 alin. 1 din Codul de procedură civilă stabilește că termenul de 3 luni de la data când terțul poprit trebuia să consemneze sau să plătească suma urmăribilă, în care creditorul, debitorul sau organul de executare poate sesiza instanța de executare în vederea validării popririi, este un termen imperativ (peremptoriu), legal, fix și absolut, a cărui nerespectare atrage sancțiunea decăderii.

Decizia nr. 8/2013, prin care a fost admis recursul în interesul legii formulat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și, în

consecință s-a stabilit că acțiunea prin care se solicită pronunțarea unei hotărâri judecătorești care să țină loc de act autentic de vânzare-cumpărare a unui imobil are caracterul unei acțiuni personale imobiliare.

Competența teritorială de soluționare a unei astfel de acțiuni, înregistrată înainte de data de 15 februarie 2013, se determină în condițiile art. 5, 7 și, respectiv, art. 10 pct. 1 din Codul de procedură civilă în vigoare la data înregistrării cererii.

Decizia nr. 10/2013, prin care a fost admis recursul în interesul legii formulat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și, în consecință s-a stabilit că: În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 27 teza I raportat la art. 14 alin. (1), art. 25 alin. (2) și art. 31 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, cu modificările și completările ulterioare: Modalitatea de comunicare a procesului-verbal de contravenție și a înștiințării de plată, prin afișare la domiciliul sau sediul contravenientului, este subsidiară comunicării prin poștă, cu aviz de primire. Cerința comunicării procesului-verbal de contravenție și a înștiințării de plată este îndeplinită și în situația refuzului expres al primirii corespondenței, consemnat în procesul-verbal încheiat de funcționarul poștal.

Decizie nr. 13/2013, prin care a fost admis recursul în interesul legii formulat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și, în consecință s-a stabilit că: În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 3 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2003 privind procedura aprobării tacite, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 486/2003, cu modificările și completările ulterioare, stabilește că procedura aprobării tacite nu este aplicabilă în cazul autorizațiilor de construire, certificatelor de urbanism și documentațiilor de urbanism prevăzute în art. 6 alin. (1) și art. 7 alin. (1) din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și în art. 29 și 44 din Legea nr. 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismul, cu modificările și completările ulterioare.

Decizie nr. 14/2013, prin care au fost admise recursurile în interesul legii formulate de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și Colegiul de conducere al Curții de Apel Târgu Mureș și, în consecință, s-a stabilit că: În interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 312 alin. 4 din Codul procedură civilă de la 1865, în procesele începute anterior intrării în vigoare a Legii nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor, în cazul rejudecării cauzei la un alt termen de judecată decât la cel la care s-a dispus admiterea recursului și casarea cu reținere a hotărârii atacate de către curțile de apel și tribunale, prevederile art. 305 din Codul de procedură civilă nu sunt aplicabile.

PRACTICĂ NEUNITARĂ ÎN MATERIE CIVILĂ LA JUDECĂTORIA DEVA

Pe fondul intrării în vigoare a Noului Cod de procedură civilă, a existat la nivelul Judecătoriei Deva practică neunitară în ceea ce privește competența de soluționare a cererilor ce aveau ca obiect transformarea amenzii.

Astfel, unii judecători (ex. Dosar nr.4597/221/2013 și 3654/221/2013) au apreciat că potrivit disp. art. 94 Cod de procedura civilă (intrat în vigoare la data de 15 februarie 2013), judecătoriile au o competență materială redusă, limitativ. Astfel, judecătoriile judecă:

„1.în primă instanță, următoarele cereri al căror obiect este evaluabil sau, după caz, neevaluabil în bani:

a)cererile date de Codul civil în competența instanței de tutelă și de familie, în afară de cazurile în care prin lege se prevede în mod expres altfel;

b)cererile referitoare la înregistrările în registrele de stare civilă, potrivit legii;

c)cererile având ca obiect administrarea clădirilor cu mai multe etaje, apartamente sau spații aflate în proprietatea exclusivă a unor persoane diferite, precum și cele privind raporturile juridice stabilite de asociațiile de proprietari cu alte persoane fizice sau persoane juridice, după caz;

d)cererile de evacuare;

e)cererile referitoare la zidurile și șanțurile comune, distanța construcțiilor și plantațiilor, dreptul de trecere, precum și la orice servituți sau alte limitări ale dreptului de proprietate prevăzute de lege, stabilite de părți ori instituite pe cale judecătorească;

f)cererile privitoare la strămutarea de hotare și cererile în grănițuire;

g)cererile posesorii;

h)cererile privind obligațiile de a face sau de a nu face neevaluabile în bani, indiferent de izvorul lor contractual sau extracontractual, cu excepția celor date de lege în competența altor instanțe;

i)cererile de împărțeală judiciară, indiferent de valoare;

j)orice alte cereri evaluabile în bani în valoare de până la 200.000 lei inclusiv, indiferent de calitatea părților, profesioniști sau neprofesioniști;

2.în primă și ultimă instanță, cererile privind creanțe având ca obiect plata unei sume de bani de până la 2.000 lei inclusiv;

(la data 31-ian-2013 Art. 94, punctul 2. din cartea I, titlul III, capitolul I, secțiunea 1 abrogat de Art. V din Ordonanța urgentă 4/2013)

3.căile de atac împotriva hotărârilor autorităților administrației publice cu activitate jurisdicțională și ale altor organe cu astfel de activitate, în cazurile prevăzute de lege;

4.orice alte cereri date prin lege în competența lor. ”

Expresia orice alte cereri date prin lege în competența lor se interpretează în sens strict acolo unde legea procesuală sau care conține norme procesuale o prevede expres . În schimb, se consacră valențele de instanță cu plenitudine de competență în favoarea tribunalelor. În acest sens legiuitorul prin art. 95 prescrie textual că tribunalele judecă:

1. în primă instanță, toate cererile care nu sunt date prin lege în competența altor instanțe;

2. ca instanțe de apel, apelurile declarate împotriva hotărârilor pronunțate de judecătorii în primă instanță;

3. ca instanțe de recurs, în cazurile anume prevăzute de lege;

4. orice alte cereri date prin lege în competența lor.

Prin această nouă formulare, se reafirmă cât se poate de clar ideea că tribunalele sunt instanțe de drept comun. Astfel, ori de câte ori, legiuitorul nu prevede instanța competentă a soluționa o anumită cerere, aceasta va fi judecată în primă instanță de tribunal.

Analizând dispozițiile legale care reglementează procedura de înlocuire a sancțiunii amenzii contravenționale cu sancțiunea prestării unei activități în folosul comunității se constată că legiuitorul nu prevede textual care instanță soluționează astfel de cereri.

Astfel, potrivit art. 9 din OG nr. 2/2001 :

„(3) În cazul în care contravenientul nu a achitat amenda în termen de 30 de zile de la rămânerea definitivă a sancțiunii și nu există posibilitatea executării silite, organul din care face parte agentul constatatator va sesiza instanța de judecată pe a cărei rază teritorială s-a săvârșit contravenția, în vederea înlocuirii amenzii cu sancțiunea obligării contravenientului la prestarea unei activități în folosul comunității, ținându-se seama de partea din amendă care a fost achitată.

(4) La primul termen de judecată, instanța, cu citarea contravenientului, poate acorda acestuia, la cerere, un termen de 30 de zile, în vederea achitării integrale a amenzii.

(5) În cazul în care contravenientul nu achită amenda în termenul prevăzut la alin. (4), instanța procedează la înlocuirea amenzii cu sancțiunea obligării la prestarea unei activități în folosul comunității.

(6) Hotărârea prin care s-a aplicat sancțiunea prestării unei activități în folosul comunității este supusă numai apelului.”

În conformitate cu disp. art. 39 ind1 din același act normativ:

„(1) În cazul în care contravenientul nu a achitat amenda în termen de 30 de zile de la rămânerea definitivă a sancțiunii și nu există posibilitatea executării silite, acesta va sesiza instanța în circumscripția căreia s-a săvârșit contravenția, în vederea înlocuirii amenzii cu sancțiunea prestării unei activități în folosul comunității, ținându-se seama, după caz, și de partea din amendă care a fost achitată.

(2) În cazul în care contravenientul, citat de instanță, nu a achitat amenda în termenul prevăzut la alin. (1), instanța procedează la înlocuirea amenzii cu sancțiunea prestării unei activități în folosul comunității pe o durată maximă de 50 de ore, iar pentru minori începând cu vârsta de 16 ani, de 25 de ore.

(3) Hotărârea prin care s-a aplicat sancțiunea prestării unei activități în folosul comunității este supusă recursului.

(4) Urmărirea punerii în executare a sentințelor se realizează de către serviciul de executări civile de pe lângă judecătoria în a cărei rază s-a săvârșit contravenția, în colaborare cu serviciile specializate din primării.”

Ca și la cazul reglementat de art. 9, nu se indică expres vreo instanță în primele trei aliniate, ceea ce duce la aplicarea art. 95 din Noul Cod de procedură civilă, nicidecum la articolul anterior acestuia, fiindcă se aplică regula generală.

Normele care au ca obiect reglementarea competenței instanțelor judecătorești, de regulă, au caracter *imperativ*, determinând aptitudinea exclusivă a anumitor instanțe de a soluționa cererile atribuite lor prin lege. Prin astfel de norme este reglementată competența generală, competența materială, precum și competența teritorială excepțională sau exclusivă.

În OG nr. 55/2002 privind regimul juridic al sancțiunii prestării unei activități în folosul comunității se atribuie competență judecătorească în cazul contravențiilor pentru care legea prevede sancțiunea amenzii, alternativ cu sancțiunea prestării unei activități în folosul comunității, iar agentul constatatator apreciază că sancțiunea amenzii este neîndestulătoare (art. 6 și 7).

Sunt deci de observat două condiții care trebuie îndeplinite cumulativ pentru a intra în discuție analiza competenței materiale a judecătoriei și anume:

- a) autorul să comită fapte contravenționale pentru care legea prevede sancțiunea amenzii alternativ cu sancțiunea prestării unei activități în folosul comunității;
- b) agentul constatatator să aprecieze că amenda este neîndestulătoare, drept pentru care va încheia procesul-verbal de constatare a contravenției și îl va înainta, în cel mult 48 de ore, instanței competente, care este judecătoria.

Potrivit art. 8 alin. (5) din același act normativ, instanța apreciază asupra legalității și temeiniciei procesului-verbal și pronunță una dintre următoarele soluții:

- a) aplică sancțiunea amenzii;

- b) aplică sancțiunea prestării unei activități în folosul comunității, dacă apreciază că aplicarea amenzii contravenționale nu este îndestulătoare ori contravenientul nu dispune de mijloace materiale și financiare pentru plata acesteia;
- c) anulează procesul-verbal.

Competența judecătorei de asemenea revine în acest regim juridic și în ipoteza reglementată prin art. 23, în faza execuțională, conform căruia împotriva măsurilor luate cu privire la conținutul activității, la condițiile în care se realizează, precum și la modul în care se exercită supravegherea contravenientul poate face plângere, care se depune la primar sau, după caz, la unitatea de poliție de care aparține agentul însărcinat cu supravegherea activității. Plângerea împreună cu actul de verificare a aspectelor sesizate se înaintează, în termen de 5 zile de la înregistrare, judecătorei în a cărei circumscripție se execută sancțiunea.

Se observă din examenul întreprins asupra dispozițiilor din norma specială instituită prin OG nr. 55/2002 că în prezent nu există text de lege intern, precum HG nr. 1391/2006, Legea nr. 61/1991, cum e cazul în speță, prin care se aplică amenda în procesul verbal care stă la baza cererii pendinte (PV seria CP nr. 0574761/29.01. 2012), în care să se prevadă expres sancțiunea amenzii alternativ cu sancțiunea prestării unei activități în folosul comunității, ce l-ar determina pe agentul constator să aprecieze că amenda este neîndestulătoare.

De asemenea, anterior acestei proceduri de reexaminare nu a existat în ceea ce privește procesul verbal de contravenție cazul ca agentul constator să considere că amenda este neîndestulătoare și că prin urmare se impune sesizarea judecătorei pentru a lua una dintre cele trei măsuri prevăzute de art. 8 alin. (5) din OG nr. 55/2002.

Nici cealaltă ipoteză nu face obiectul prezentei, deoarece se referă la cazul plângerii împotriva măsurilor luate cu privire la conținutul activității, la condițiile în care se realizează, precum și la modul în care se exercită supravegherea activității. Așadar, concludiv reținem că textul dispoziției art. 7 alin. (1) din actul normativ citat (competența aparține judecătorei în a cărei circumscripție a fost săvârșită contravenția) se referă doar la cazul procedurii de aplicare a sancțiunilor în ipoteza contravențiilor pentru care legea prevede sancțiunea amenzii alternativ cu sancțiunea prestării unei activități în folosul comunității, dacă agentul constator apreciază că sancțiunea amenzii este îndestulătoare. Un argument simplu dar extrem de eficient este și acela că se află în cadrul capitolului II Procedura de aplicare a sancțiunilor.

Judecătorului, potrivit art. 10 din Codul civil 2010, îi este interzis să aplice analogia (ubi eadem est ratio, eadem lex esse debet) decât în măsura în care aceeași cauză trebuie să producă același efect, deci să aplice strict textul de lege acolo unde nu este cazul să se completeze lacunele legii, mai cu seamă atunci când este în discuție stabilirea unei competențe exclusive, absolute, căci legile care derogă de la o dispoziție generală, care restrâng exercițiul unor drepturi civile sau care prevăd sancțiunile civile se aplică numai în cazurile expres și limitativ prevăzute de lege. Așadar, înainte de toate, interpretarea legii de către instanță se face numai în scopul aplicării ei în cazul dedus judecării.

Aceste raționamente duc la concluzia că judecătoria nu poate apela la analogie prin combinația dintre OG nr. 2/2001 și OG nr. 55/2002 pentru a se considera competentă în soluționarea prezentului caz dedus judecării, dat fiind că textul art. 95 din Noul Cod de procedură civilă indică expres care este instanța de judecată (tribunalul) care soluționează în primă instanță, toate cererile care nu sunt date prin lege în competența altor instanțe. Rațiunea pentru care nu se poate aplica analogia o constituie și aceea că nicăieri în textele citate legiuitorul nu folosește expresii gen: pentru identitate de rațiune, pentru identitate de figură juridică, pentru identitate de motivare.

Cererea de față are două petite: primo, privind înlocuirea amenzii cu sancțiunea prestării unei activități în folosul comunității și secundo, privind emiterea mandatului de executare. Trecând peste cazul oportunității introducerii cererii secunde în sfera execuțională, este de observat că pe de o parte această cerere ar fi de competența instanței similare serviciului de executări civile de pe lângă judecătoria în a cărei rază s-a săvârșit contravenția,

în colaborare cu serviciile specializate din primării, posibil judecătorei doar în măsura în care nu este însoțită de cererea principală legată de aplicarea unei sancțiuni principale privind munca în folosul comunității, în lumina prevederilor art. 39 1 alin. final din OG nr. 2/2001.

În cazul însoțirii sale de celălalt petit se aplică expres dispoziția art. 99 alin. (2) din Noul Cod de procedură civilă care atribuie competență instanței de grad mai înalt.

Analizând textul deducem că în ipoteza pluralității de petite principale având originea în același titlu comun ori bazate pe aceeași cauză sau chiar cauze diferite, însă aflate în strânsă legătură, deci într-o indisolubilă interdependență care au fost deduse judecării printr-o unică cerere de chemare în judecată, determinarea competenței se face ținându-se seama de acea pretenție care atrage competența unei instanțe de grad mai înalt. Adică ceea ce este și cazul în speță.

Ar mai fi și de observat că prin această soluție se armonizează practic competența de prim grad a tribunalelor în sfera contenciosului administrativ, mai cu seamă că procesul verbal de constatare și contravenție nu este altceva decât un act administrativ, iar plenitudinea de competență în soluționarea litigiilor de contencios administrativ nu poate reveni în primă instanță decât tribunalelor (for de specialitate), altfel spus în sens larg, acestea, ca instanțe de prim grad, sunt ținute să soluționeze atât litigiile prevăzute de Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ și fiscal cât și din alte legi speciale acolo unde nu se prevede expres o altă instanță, gen judecătoreie, curte de apel etc.

Astfel aceste instanțe ai considerat că Tribunalul are plenitudine de competență în soluționarea acestui gen de cauze, declinându-și în mod corelativ competența.

Ceilalți judecători, au considerat că Judecătoria păstrează și după intrarea în vigoare a Noului Cod de procedură civilă plenitudinea de competență în soluționarea cererilor având ca obiect transformare amendă.

Problema, considerăm că a fost tranșată prin sentința nr. 342/2013 a Curții de Apel Alba Iulia, ocazie cu care a soluționat un conflict de competență, stabilind că Judecătoria este cea competență să soluționeze aceste dosare, cu următoarea motivare:

Față de imposibilitatea de executare silită Serviciul Public de Poliție Locală Sibiu a făcut uz de dispozițiile **art. 39¹ alin. 1 din OG 2/2001**, text potrivit căruia *în cazul în care contravenientul nu a achitat amenda în termen de 30 de zile de la rămânerea definitivă a sancțiunii și nu există posibilitatea executării silită, acesta va sesiza instanța în circumscripția căreia s-a săvârșit contravenția, în vederea înlocuirii amenzii cu sancțiunea prestării unei activități în folosul comunității.*

Noțiunea de **instanță** astfel cum a fost indicată mai sus trebuie definită, în primul rând, prin raportare la celelalte dispoziții ale acestui act normativ, act care reprezintă dreptul comun în materie contravențională și dispoziție specială în raport cu Codul de procedură civilă, cu ale cărui dispoziții *se completează* potrivit **art. 47** din OG 2/2001.

Ca atare, față de principiul *specialia generalibus derogant*, normele de procedură (inclusiv competență) reglementate de OG 2/2001 vor avea prioritate față de dispozițiile Codului de procedură civilă.

În acest context trebuie remarcat că potrivit **art. 32 din OG 2/2001**:

(1) Plângerea se depune la judecătoria în a cărei circumscripție a fost săvârșită contravenția.

(2) Controlul aplicării și executării sancțiunilor contravenționale principale și complementare este de competență exclusivă a instanței prevăzute la alin. (1).

Atât amenda cât și prestarea unei activități în folosul comunității sunt sancțiuni principale potrivit **art. 5 alin. 2** din OG 2/2001 iar cererea formulată de petent urmărește să identifice *modalitatea posibilă de executare a sancțiunii contravenționale*. Ca atare în speță se discută despre soluționarea unui *incident legat de faza de executare* a sancțiunii contravenționale iar potrivit art. 32 alin. 2, mai sus citat, controlul executării se regăsește în

competența EXCLUSIVĂ a judecătorei în a cărei circumscripție a fost săvârșită contravenția.

Cu privire la sfera de aplicare a **O.G. nr. 55/2002** privind regimul juridic al sancțiunii prestării unei activități în folosul comunității trebuie luată în considerare, potrivit art. 517 alin. 4 din Codul de procedură civilă 2010, **Decizia nr. 7/2010 a ÎCCJ** pronunțată cu ocazia soluționării unui recurs în interesul legii, în care se stabilește în mod obligatoriu faptul că dispozițiile art. 9 alin. (3) - (5) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, prin raportare la dispozițiile art. 9 alin. (1) și (2) din aceeași ordonanță și la dispozițiile **art. 1** din Ordonanța Guvernului nr. 55/2002, se interpretează în sensul *admisibilității cererilor de înlocuire a sancțiunii amenzii cu sancțiunea obligării contravenientului la prestarea unei activități în folosul comunității indiferent dacă contravențiile săvârșite sunt prevăzute și sancționate prin legi, ordonanțe ale Guvernului sau alte acte cu caracter normativ și chiar dacă actul care stabilește și sancționează contravențiile nu prevede, alternativ cu sancțiunea amenzii, sancțiunea prestării unei activități în folosul comunității*. Ca atare o diviziune dihotomică între situațiile în care legea prevede și cea în care nu prevede sancțiunea amenzii alternativ cu sancțiunea prestării unei activități în folosul comunității nu este utilă pentru stabilirea competenței.

De asemenea nu este utilă trimiterea la dispozițiile art. 7 alin. 1 din **O.G. nr. 55/2002** privind regimul juridic al sancțiunii prestării unei activități în folosul comunității prin care **se atribuie competență judecătorei în cazul contravențiilor pentru care legea prevede sancțiunea amenzii alternativ cu sancțiunea prestării unei activități în folosul comunității, iar agentul constator apreciază că sancțiunea amenzii este neîndeplătoare** întrucât **obiectul cererii nu** se circumscrie sferei reglementate de **art. 6** din OG 55/2002 (care implică și verificarea legalității procesului verbal) ci celei prevăzute de **art. 39¹ alin. 1 din OG 2/2001**.

Probleme de practică neunitară, generată tot de apariția Nodului Cod de procedură civilă, au apărut la nivelul instanței raportat la interpretarea și aplicarea dispozițiilor art.194-200 Cod proc. Civ., vizând verificarea și regularizarea cererii de chemare în judecată.

Astfel, unele instanțe (a se vedea dosar nr. 2580/221/2013, nr.4335/221/2013, nr.8440/221/2013) au apreciat că nerespectarea de către petenți în cadrul plângerilor contravenționale a obligațiilor de a certifica pentru conformitate cu originalul înscrisurile atașate acțiunii, de a indica codul numeric personal al petentului, de a specifica numele, prenumele/denumirea, domiciliul sau reședința pârâtului; de a specifica obiectul cererii de chemare în judecată- ce anume solicită instanței, de a preciza motivele de fapt și de drept ale plângerii, de a arăta dovezile pe care se sprijină fiecare capăt ce cerere, de a specifica numele, prenumele și adresa martorilor dacă solicită proba cu martori, trebuie sancționată cu nulitatea cererii.

În schimb, alte instanțe (a se vedea dosarele nr.2580/221/2013/a1, nr. 4335/221/2013/a1, 8440/221/2013/a1) au apreciat că aceste nerespectări nu pot conduce la nulitatea cererii de chemare în judecată în temeiul art.200 NCPC, apreciind că deși petentul nu a indicat în cererea introductivă CNP-ul său, în procesul-verbal de contravenție depus la dosar a fost indicat de către agentul constator CNP-ul persoanei contraveniente. Relativ la indicarea pârâtului chemat în judecată, se poate constata că actul sancționator emană de la IPJ Hunedoara, iar potrivit art. 33 din OG 2/2001- (1) judecătoria va fixa termen de judecată, care nu va depăși 30 de zile, și va dispune citarea ... organului care a aplicat sancțiunea ...". Prin urmare, însăși legiuitorul a stabilit cadrul procesual în care se va soluționa litigiul, petentul neavând posibilitatea să solicite chemare în judecată a altei persoane decât cea care a întocmit actul sancționator. În ce privește obiectul cererii, deși petentul s-a rezumat a menționa că înțelege doar să „conteste” procesul-verbal de contravenție, această mențiune nu echivalează cu lipsa obiectului cererii de chemare în judecată, cu atât mai mult cu cât prin

lege (art. 34 din OG 2/2001) s-au impus în care instanța competentă statuează asupra actului sancționator – „verifică legalitatea și temeinicia procesului-verbal, și hotărăște asupra sancțiunii”.

Cu referire la dovezile pe care se sprijină plângerea, sancțiunea ce intervine în cazul neindicării acestora este decăderea, sancțiunea ce poate fi constatată de instanță la primul termen de judecată când părțile au fost legal citate.

În ceea ce privește neindicarea temeiului de drept aplicabil, s-a reținut că stabilirea temeiului de drept aplicabil este apanajul instanței de judecată, conform art. 22 alin.4 Cod proc. Civ., conform căruia: *“Judecătorul dă sau restabilește calificarea juridică a actelor și faptelor deduse judecării, chiar dacă părțile le-au dat o altă denumire. În acest caz judecătorul este obligat să pună în discuția părților calificarea juridică exactă”*.

Tot în etapa regularizării cererii de chemare în judecată, unele instanțe au apreciat (dosar nr. 3199/221/2013) că neîndeplinirea obligației de a indica obiectul exact al acțiunii și dovezile pe care se sprijină acțiunea în conformitate cu dispozițiile art. 194 lit. e Cod procedură civilă și de a depune la dosar hotărârea adunării generale care se contestă în termenul acordat, sancționează cu nulitatea cererea de chemare în judecată. Altele, în schimb (Dosar nr. 3199/221/2013/a1) au apreciat că în ceea ce privește indicarea obiectului cererii, se va reține împrejurarea ca din conținutul cererii de chemare în judecată rezulta neechivoc ca ceea ce se contesta este legalitatea hotărârii adoptate de membrii asociați ai paratei, dincolo de formatul deficitar al petitului acțiunii. Pe de altă parte, prin ultimul aliniat al paginii 2 a acțiunii se solicita în mod expres anularea hotărârii. Asupra lipsei indicării dovezilor prin însăși acțiunea inițiată în justiție, sancțiunea ce intervine nu poate a fi reținută ca fiind anularea cererii în temeiul 200 alin.3 NCPC, putând a fi analizat și apreciat pe fondul cauzei ca și considerent în aprecierea temeiniciei sau netemeiniciei însăși acțiunii Insa, chiar și într-un atare context, în concret, din conținutul acțiunii reiese ca proba cu înscrisuri este cea de care se prevalează reclamantul, fiind atasate acțiunii, atare înscrisuri. În privința nedeplinirii hotărârii atacate, se va reține pe de o parte ca un atare înscris a fost solicitat de reclamant, însă parata nu i l-a comunicat, și nici nu a precizat ca nu ar exista adoptată o atare hotărâre. Pe de altă parte, se va reține ca fiind un înscris emis de către parata, instanța având posibilitatea la solicitarea celeilalte parti, ori din oficiu, să dispună în seama celui care îl detine, de obicei, emitentului, a-l depune la dosarul cauzei, în speta reclamantul făcând dovada inițierii unui demers având drept scop tocmai obținerea înscrisului, demers ramas fara un rezultat complet.

Tot în interpretarea și aplicarea aceluiași texte normative de dată recentă, s-a apreciat (dosar nr.4142 /221/2013) depunerea unei dovezi a calității de mandatar a avocatului care a formulat plângerea, datată după data la care plângerea a fost introdusă, trebuie sancționată cu nulitatea în conformitate cu art.80 alin.1 C.proc.civ., art.194 lit. b C.proc.civ, art.151 alin.1 C.proc.Civ.

În schimb, alte instanțe au apreciat (a se vedea dosar nr. 4142/221/2013/a1) că în situația în care cererea de chemare în judecată este semnată de o persoană care nu avea calitatea de reprezentant, aceasta putea fi ratificată de reclamantul petent prin prezentarea sa în fața instanței și semnarea cererii, raportat la dispozițiile art.196 alin.2 C.pr.civ. potrivit cărora lipsa semnăturii se poate împlini în tot cursul judecării în fața primei instanțe. În ceea ce privește reținerea că limitele mandatului acordat reprezentantului convențional îi conferă avocatului doar dreptul de asistență și reprezentare potrivit împuternicirii avocațiale depuse, instanța reține că, potrivit Legii nr.51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, întinderea puterilor pe care clientul le conferă avocatului sunt prevăzute în mod expres în cuprinsul contractului de asistență juridică încheiat în formă scrisă de avocat și client, și nu prin împuternicirea avocațială, prin care avocatul doar se legitimează, iar contractul respectiv nu exista deus la dosar.

În dosar nr.3994/221/2013 s-a reținut că neîndeplinirea obligațiilor de a certifica pentru conformitate cu originalul înscrisurile anexate cererii; de a indica motivele de drept pentru fiecare capăt de cerere în parte; de a indica obiectul acțiunii în sensul de a preciza dacă se îndreaptă împotriva actelor de executare silită sau doar împotriva contractului de împrumut invocat, iar în caz afirmativ să indice actele de executare contestate.

În schimb magistratul care a soluționat cererea cu nr.3994/221/2013/a1 a apreciat că devreme ce petentul a depus la dosarul cauzei note scrise la data de 16.10.2013, chiar după expirarea celor 10 zile de la comunicare, instanța trebuia să dea eficiență acestor precizări și să nu procedeze la anularea cererii.

Pentru ipoteza în care instanța a avut în vedere aceste note scrise și a apreciat că petentul nu și-a îndeplinit obligațiile corespunzător, se impun următoarele precizări punctuale referitor la măsurile puse în sarcina petentului:- semnarea înscrisurilor pentru conformitate cu originalul: - pe de-a parte se constată că înscrisurile de la filele 6-10 sunt înscrisuri depuse în original, pentru care nu este necesară îndeplinirea acestei obligații; în privința celorlalte înscrisuri, petentul a afirmat prin cererea de chemare în judecată că actele de executare nu i-au fost comunicate, condiții în care se prezumă că acesta nu se află în prezența originalelor pentru a putea certifica pentru conformitate copiile depuse la dosar. Oricum, instanța se poate lămuri asupra exactității mențiunilor cuprinse în aceste înscrisuri prin comunicarea în copie a dosarului execuțional de către executorul judecătoresc.

- motivele de drept, care explică din punct de vedere al dreptului substanțial și procesual, obiectul acțiunii, nu constituie elemente fără de care instanța să nu poată proceda la soluționarea cererii, întrucât acestea pot fi determinate din lecturarea obiectului cererii și a motivelor acesteia;

- în privința obiectului cererii de chemare în judecată, petentul a indicat pentru fiecare capăt de cerere care este pretenția sa, instanța având obligația de a proceda la calificarea juridică corectă a cererii astfel formulate, prin punerea în discuția părților la primul termen de judecată a acestui aspect. În funcție de poziția procesuală a reclamantului, ar putea fi incidente, de exemplu, dispozițiile art.712 al.2 C.proc.civ., cererea în anularea unui act juridic nefiind o cale procesuală specifică de desființare a titlului executoriu.

Tot în etapa regularizării cererii de chemare în judecată, s-a apreciat în dosarul nr.6196/221/2013 că petentul nu și-a îndeplinit obligația de a depune dovada achitării taxei judiciare de timbru în cuantum de 1.000 lei, conform art. 10 alin. 2 din O.U.G nr. 80/2013, fiind sancționată aceasta cu nulitatea cererii de chemare în judecată. În timp ce în dosar nr. 6196/221/2013/a1 s-a apreciat că ordinul de plată nr. 1/10.10.2013 prin care se atestă plata taxei judiciare de timbru în cuantum de 1000 lei, plată efectuată în conformitate cu dispozițiile art. 40 din O.U.G. nr. 80/2013, în sistem on-line, în contul bugetului local al Mun. Deva, localitate în care petentul își are sediul, cu toate că s-a indicat s-a indicat un alt număr de dosar decât cel în care s-a depus dovada achitării taxei judiciare de timbru, nu prezintă relevanță atâta timp cât în dosarul indicat, cu nr. „6119”, respectiv nr.6119/221/2013 al acestei instanțe, acțiunea a fost timbrată anterior prin chitanța nr. 7991846/16.09.2013.

O practică judiciară neunitară s-a înregistrat și în legătură cu dosarele având ca obiect acțiune în constatare/reziliere, evacuare și pretenții, având ca titular pe Municipiul Deva, prin Direcția de Asistență socială. Astfel, deși contractele de care se prevalează reclamanta au același conținut în toate dosarele înaintate acesteia instanțe, unele instanțe (dosar nr.3966/221/2013, 5004/221/2013, 5330/221/2013, 5823/221/2013, 7613/221/2013, 7611/221/2013) au acordat penalități de întârziere la plata taxelor comune, în absența unei opoziții din partea părților, în timp ce altele (dosar nr.3968/221/2013, 4929/221/2013, 5327/221/2013, 5450/221/2013), au respins cererile de acordare a penalităților de întârziere aferente cheltuielilor comune, reținând că nu există un contract care să le stipuleze, cu toate că acestea nu au fost contestate de părți în procedura judiciară.

Pe de altă parte, cu referire la același gen de litigii menționat mai sus, s-a înregistrat o practică neunitară și în ceea ce privește posibilitatea ca instanța să dispună rezilierea contractului condiționat de nerespectarea achitării debitului la chirie și/sau taxele comune și penalități, potrivit graficului de eşalonare stabilit de instanță. Spre exemplu, în dosarul nr.5974/221/2012 fiind admisă o astfel de solicitare, iar în dosarul nr.5330/221/2013 fiind respinsă.

Și de asemenea în unele dosare (spre exemplu 1731/221/2012) s-a respins solicitarea de a se obliga pârâții la plata cheltuielilor comune pentru perioada până la data evacuării efective, iar în altele s-a admis o astfel de solicitare.

Tot astfel, **în materia plângerilor contravenționale, s-a înregistrat o practică neunitară în ceea ce privește modul de soluționare a plângerilor contravenționale împotriva proceselor verbale emise de către CNADNR CESTRIN**, unii magistrați procedând la anularea proceselor verbale ca efect al incidenței prescripției aplicării sau executării sancțiunii contravenționale (dosarele 9209/221/2013, 7670/221/2012*, 3789/221/2012*, 8359/325/2013, etc), iar în alte dosare, în aceleași condiții, fiind respinsă excepția prescripției (cu mențiunea că aceasta poate fi analizată în etapa contestației la executare), iar procesele verbale analizate pe fond (cum sunt dosarele 5611/221/2012*, 6853/221/2013, 5216/221/2013, 21354/197/2011, etc.).

CAPITOLUL III

INDEPENDENȚĂ ȘI RĂSPUNDERE, INTEGRITATE ȘI TRANSPARENȚĂ

Secțiunea 1- Independența judecătorilor instanței în cursul anului 2013

Creșterea încrederii publice în actul de justiție este indisolubil legată și depinde de modul în care este asigurată prin instituirea unor garanții corespunzătoare independența judecătorului, aceasta fiind definită ca standard profesional ce trebuie atins, sau competență ce trebuie dezvoltată, împreună cu alte competențe care stau la baza deciziei corecte și imparțiale a judecătorului, spre exemplu, gândirea independentă, critică.

Independența magistratului judecător are la bază următoarea idee din Carta Universală a Judecătorului *"In cadrul activității lor, judecătorii vor asigura dreptul oricărei persoane la un proces echitabil. Aceștia vor promova dreptul oricărei persoane la un proces echitabil și public, într-o perioadă de timp rezonabilă, în fața unei instanțe independente și imparțiale, constituită conform legii, în vederea stabilirii drepturilor și obligațiilor civile ale acesteia sau în cazul oricărei acuzații penale împotriva sa."*¹

Independența nu poate fi privită ca un privilegiu al judecătorului, ci ca datoria, obligația fundamentală a fiecărei persoane care ocupă această funcție de a-și dezvolta calitățile intelectuale și morale care stau la baza conduitei independente și imparțiale în judecarea fiecărui caz. De aceea, principiul independenței judecătorului poate fi înțeles doar în legătura cu principiul responsabilității/răspunderii judecătorului pentru calitatea activității sale profesionale, iar echilibrul dintre aceste două principii creează condițiile procesului echitabil.

Este evident faptul că societatea i-a încredințat o înaltă responsabilitate/răspundere persoanei cu funcția de judecător: aceea de a decide asupra unor lucruri care afectează viața membrilor societății. Dar această încredințare nu este necondiționată. A fi demn de această responsabilitate înseamnă a te strădui să fi un bun și corect decident în problemele juridice care îți revin spre rezolvare. Gradul de libertate al judecătorului în exercitarea profesiei este ridicat, tocmai pentru a se asigura condițiile unei decizii de calitate. În același timp, însă, judecătorul trebuie să-și probeze calitatea de bun și corect decident cu fiecare act al său.

Aceasta este forma de respect a judecătorului pentru societatea care i-a încredințat această funcție publică. Iar societatea căreia îi datorează respect este reprezentată în statul democratic prin absolut fiecare membru al ei. Un judecător este independent în măsura în care simte că trebuie să-și probeze competențele (inclusiv capacitatea de a judeca imparțial) la fel de mult în fața unui justițiabil oarecare ca în fața președintelui de instanță sau în fața unei comisii de examen. Iar judecătorul este independent prin lege.² A nu proba independența înseamnă a nu respecta statutul magistratului.

Din acest motiv are judecătorul obligația să reflecteze asupra comportamentului său, asupra modului în care se poziționează și acționează în fiecare împrejurare specifică profesiei. Independența judecătorului are menirea să servească intereselor justițiabilului, și prin el societății în ansamblul ei și trebuie folosită de judecător cu grijă, cu preocupare, doar pentru

¹ Art.1 din Carta Universală a Judecătorului

² Art. 2 alin. 3 din Legea nr. 303/2004 rep. privind statutul judecătorilor și procurorilor care stipulează „Judecătorii sunt independenți, se supun numai legii și trebuie să fie imparțiali.”.

acest scop. Așadar, de independența judecătorului trebuie, în primul rand, să se îngrijească el însuși, pentru că prin aceasta se înlăpătează actul de justiție.

Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței judecătorilor, are ca rol principal sprijinirea eforturilor judecătorilor pentru menținerea și întărirea independenței individuale și în acest scop trebuie să folosească eficient pârgurile și mecanismele pentru apărarea independenței acestora. Elaborarea profilului magistratului și a unei noi scheme de evaluare participativă și orientată pe competențe constituie o modalitate prin care CSM susține și abilitază magistrații cu propria evaluare și autodezvoltare profesională, întărindu-le astfel independența.

Secțiunea 2 – Aspecte privind răspunderea personalului instanței în cursul anului 2013

Pe parcursul anului 2013, nu au fost efectuate acte premergătoare de către organele de cercetare penală privitoare la angajarea răspunderii penale a judecătorilor instanței sau a personalului auxiliar de specialitate

Nu au fost efectuate verificări prealabile privind săvârșirea unor abateri disciplinare de către judecători sau personalul auxiliar de specialitate.

Secțiunea 3- Aspecte privind integritatea personalului și asigurarea transparenței la nivelul Judecătoriei Deva

În ceea ce privește activitatea derulată de Biroul de Informare și Relații Publice al Judecătoriei Deva în cursul anului 2013, s-a constatat respectarea *dispozițiilor Legii nr.677/2001 pentru protecția persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date* și anume prevederile art.1 din acest act normativ, în care se arată că prezenta lege are ca scop garantarea și protejarea drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanelor fizice și în special dreptul la viață intimă, familială și privată, cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal.

În categoria cererilor privind liberul acces la informațiile publice au fost înregistrate solicitările formulate de instituțiile publice (Inspectorate Județene de Poliție, Poliția Municipiului Deva, Serviciul Rutier Hunedoara, Secțiile de Poliție din județul Hunedoara, unitățile de parchet arondate instanțelor din cadrul Curții de Apel Alba Iulia, alte instituții publice-de exemplu Oficiul de Cadastru și Publicitate Imobiliară), solicitări ce vizează anumite date din dosare (termene de judecată, soluția pronunțată, dacă soluția pronunțată a rămas definitivă și în ce modalitate, dacă au fost exercitate căi de atac și la ce dată, dacă anumite persoane figurează în calitate de părți în aceste dosare, dacă există în dosarul respectiv anumite înscrisuri, precum și solicitările formulate de anumite persoane fizice, constând, de exemplu în statistici cu privire la cererile de divorț (numărul acestora pe o perioadă de timp, dacă în cerere s-a solicitat și încredințarea copiilor minori), pentru persoane ce efectuau diferite lucrări ce implicau aceste date.

Referitor la cererile formulate în baza Legii nr.544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, până la sfârșitul anului 2013, au fost înregistrate un număr considerabil de cereri de informare (în cadrul acestora fiind cuprinse și cererile de eliberare copii xerox).

Au fost solicitate unele statistici de către autorități, cum ar fi de exemplu cea privitoare la numărul de cauze soluționate printr-un acord de mediere.

În privința petițiilor, până la data de 31.12.2013 au fost soluționate un număr de **14** petiții, o bună parte din acestea având drept obiect redactarea cu prioritate a hotărârilor

judecătorești pronunțate de Judecătoria Deva, atât în materie civilă, cât și în materie penală, cu precizarea faptului că majoritatea acestor cereri au vizat cauze civile.

De asemenea, au fost înregistrate în Registrul de petiții, cereri formulate de părți privind stadiul procesual al unor cauze înregistrate pe rolul instanței, memorii, sesizări, nemulțumiri cu privire la modalitatea de soluționare a cauzelor sau cu privire la măsurile dispuse de instanța de judecată, cereri privind eliberarea de copii certificate pentru conformitate cu originalul din dosarele aflate pe rolul instanței, cereri de comunicare a hotărârilor judecătorești sau de comunicare a datei și a modului prin care anumite sentințe au rămas definitive și irevocabile.

Precizăm faptul că, la nivelul anului 2013, nu au fost eliberate acreditări unor jurnaliști, potrivit dispozițiilor art.18 alin.1 și alin.2 din Legea nr.544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, raportat la art. 29 lit. b din H.G. nr. 123/2002.

Pe lângă cererile de studiu dosar formulate de părți și de apărători, s-au formulat, de către jurnaliști, cereri pentru studiul unor dosare aflate pe rolul Judecătoriei Deva, majoritatea dintre acestea fiind aprobate, după verificarea prealabilă a conținutului dosarelor în cauză și după legitimarea persoanelor acreditate pentru a-și desfășura activitatea la Judecătoria Deva.

Cu ocazia fiecărei cereri respinse sau aprobate parțial, coordonatorul BIRP al Judecătoriei Deva a indicat motivul respingerii cererii sau al aprobării parțiale, acest motive având, de cele mai multe ori, scopul ocrotirii vieții private, a interesului minorilor sau a existenței la dosar a unor documente din cele exceptate de la studiu (de exemplu, transcrieri interceptări telefonice).

De asemenea, solicitările din partea presei au vizat și diverse date statistice care, în măsura în care se aflau în evidențele Judecătoriei Deva, au fost soluționate favorabil.

Verificând termenele de răspuns în cazul cererilor de furnizare de informații de interes public, s-a constatat că aceste informații au fost furnizate în termenele legale; în unele situații a fost necesară prelungirea termenelor de răspuns, mai exact în cazul cererilor complexe care au presupus efectuarea unor lucrări de statistică.

De asemenea o bună parte a informațiilor se furnizează pe loc în timpul programului de lucru cu publicul, cât și prin telefonul purtătorului de cuvânt la orice oră, aceste informații vizând mai ales soluțiile date în anumite cauze.

Referitor la modul de aplicare a **dispozițiilor Legii nr.677/2001 actualizată**, în baza convențiilor încheiate la nivel central, a fost accesată de mai multe ori baza de date DEPABD (Ministerul Administrației și Internelor - Direcția pentru Evidența Persoanelor și Administrarea Bazelor de Date).

În legătură cu modalitatea de consultare a datelor cu caracter personal, ce vizează persoanele fizice din sistemul DEPABD, aceasta se desfășoară în concordanță cu instrucțiunile operatorului, accesul în contul de utilizator făcându-se prin introducerea unui nume de utilizator, a unei parole și a grupului din care acesta face parte, cu mențiunea că este obligatorie ieșirea de îndată din contul de utilizator la sfârșitul operațiunii de interogare pentru a evita ca utilizatorul să rămână logat.

Judecătoria Deva a comunicat periodic stadiul realizării măsurilor prevăzute de Legea nr. 677/2001 și a devenit operator de date cu caracter personal, fiind înscrisă în registrul de evidență a prelucrărilor de date cu caracter personal deținut de Autoritatea Națională de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal la numărul 4259.

Au fost respectate „Cerințele minime de securitate a prelucrării de date cu caracter personal”, astfel că, datele cu caracter personal sunt primite/prelucrate/stocate exclusiv în cauzele aflate pe rolul instanței. Dosarele și hotărârile sunt securizate, în sensul că, la acestea nu au acces decât personalul instanței – registrator, arhivar, grefier și judecător, cu toții anume

desemnați – și persoanele care figurează ca părți. Accesul la date este permis doar pe baza unei cereri scrise și după verificarea identității. Cererea se regăsește atașată la dosarul cauzei.

Transmiterea documentelor cuprinzând date cu caracter personal – data și locul nașterii, domiciliu, cod numeric personal etc. – se face prin grija agentului procedural sau prin poșta specială.

Documentele, lucrările și actele care conțin date cu caracter personal, poartă numărul de înregistrare (4259) primit din registrul de evidență a prelucrărilor de date cu caracter personal, ținut de Autoritatea Națională de Supraveghere a Prelucrării Datelor Cu Caracter Personal.

Nici în cursul anului 2013, pe linia activității de monitorizare a aplicării legislației privind protecția datelor cu caracter personal, nu s-au înregistrat încălcări ale prevederilor legale aplicabile în materie de către personalul care-și desfășoară activitatea în instituția noastră.

Nu au fost efectuate transferuri de date în străinătate în condițiile art. 29 al. 5 din Legea nr. 677/2001 cu modificările și completările ulterioare care sunt exceptate de la notificarea prealabilă a autorității de supraveghere nici în anul care a trecut.

În schimb, s-au făcut transferuri de date în străinătate, exclusiv în baza și cu respectarea, procedurilor prevăzute de Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală, care asigură un grad ridicat de protecție a datelor cu caracter personal sau prin intermediul autorității naționale desemnată prin instrumentele de ratificare a tratatelor la care România este parte.

CAPITOLUL IV

ROLUL JUDECĂTORIEI DEVA ÎN CONSOLIDAREA SPAȚIULUI DE LIBERTATE, SECURITATE ȘI JUSTIȚIE AL UNIUNII EUROPENE

Uniunea Europeană, concepută ca un spațiu comun de libertate, securitate și justiție, se caracterizează, astăzi, printr-un grad ridicat de interdependență și, în acest context, revine tuturor instanțelor naționale, inclusiv Judecătoriei Deva, în contextul mai larg al integrării europene, menținerea și dezvoltarea acestui spațiu de libertate, securitate și justiție, iar în acest cadru, prioritare sunt aplicarea directă a normelor comunitare, consolidarea capacității instituționale de aplicare efectivă a normelor europene transpuse deja în legislația internă, precum și dezvoltarea activității rețelelor judiciare române în materie penală, civilă și comercială, pregătirea magistraților în vederea aplicării instrumentelor juridice internaționale în domeniul cooperării judiciare internaționale, asigurarea condițiilor instituționale pentru aplicarea efectivă a instrumentelor juridice internaționale la care România este parte, precum și crearea cadrului juridic și instituțional pentru dezvoltarea cooperării între România și Eurojust.

În acest sens, prin pregătirea profesională continuă, în toate formele sale, magistrații și personalul auxiliar de specialitate al instanței, și-au însușit cunoștințe de drept comunitar în direcția aplicării directe a legislației comunitare, inclusiv sub aspectul interpretării unor norme și principii din legislația comunitară și s-au familiarizat cu instrumentele comunitare, adoptate și în legislația națională, în ce privește cooperarea judiciară în materie civilă, comercială, a dreptului familiei și în materie penală, anume obținerea de probe, recunoașterea hotărârilor pronunțate în spațiul Uniunii, eliberarea de acte extrajudiciare, certificate și alte acte prevăzute de Regulamentele comunitare, transmiterea directă a informațiilor solicitate, prin utilizarea rețelelor judiciare.

În jurisprudența instanței, și în cursul anului 2013, ca și în anii anteriori, se regăsesc hotărâri în care au fost aplicate norme de drept comunitar, respectiv aplicarea Directivei Consiliului European nr. 93/13/5.04.1993 privind clauzele abuzive în contractele cu consumatorii, realizată în materia contestației la executare, în cadrul acesteia analizându-se caracterul abuziv al unor clauze contractuale, instanța pronunțându-se, în cadrul contestației, asupra clauzei, criticată ca fiind abuzivă și, în aceeași interpretare, în cadrul unei acțiuni în pretenții formulate de comerciant, instanța a examinat clauze contractuale sub aspectul caracterului abuziv al acestora, din oficiu.

De asemenea, au fost pronunțate hotărâri în materie contravențională, având ca obiect plângere împotriva procesului verbal de contravenție, textul aplicat de judecător fiind cel al art. 6 par. 1 CEDO, iar hotărârea relevantă avută în vedere de către instanță a constituit-o cea pronunțată în cauza Salabiaku c/a Franței, instanța aplicând prezumția de nevinovăție în materie contravențională, similar acuzației în materie penală și, implicit, principiul „in dubio pro reo”.

Au fost emise somații de plată europene și certificate prevăzute de Regulamentul 1206/2001, și, de asemenea, judecătoria a efectuat și solicitări de probe în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești, în principal obținere de probe în ce privește starea materială și condițiile locative ale părintelui și sursele de venit ale acestuia.

În cadrul cooperării judiciare în materie penală, ca și în anii anteriori, au fost transmise direct autorității solicitate, mandate de arestare europene, autoritate identificată prin accesarea rețelei judiciare europene.

Și în cazul solicitării de informații suplimentare, transmiterea acestora s-a făcut direct autorității solicitate.

Excepție au făcut, desigur, statele care au o autoritate centrală desemnată conform legislației lor naționale și a rezervelor exprimate în actele de aderare la instrumentele de cooperare europeană de către aceste state, situație în care cooperarea judiciară în materie penală s-a realizat prin acea autoritate (e.g. Regatul Unit și Irlanda).

În continuare, prin accesarea periodică a site-ului INM privind cooperarea judiciară, prin consultarea jurisprudenței CEDO și a CJUE și prin stabilirea temelor de învățământ profesional în sensul acoperirii și a exigenței pregătirii judecătorului național și în legislația comunitară și în interpretarea acestei legislații, precum și a exigenței interpretării dreptului intern prin legislația comunitară, a însușirii de către judecătorul național a instrumentelor de cooperare judiciară în cadrul Uniunii, exigențe impuse de consolidarea spațiului comun de libertate, securitate și justiție așa cum stabilirea acestuia este configurat ca obiectiv fundamental al Uniunii Europene – în cadrul judecătoriei se manifestă o preocupare susținută și constantă, atât la nivelul pregătirii individuale, cât și în cadrul întâlnirilor profesionale și al participării la seminariile organizate în cadrul programului centralizat de pregătire profesională continuă, atât al magistraților cât și al personalului auxiliar de specialitate – pentru însușirea dreptului Uniunii Europene, ca factor în care constă rolul instanței în consolidarea spațiului de libertate, securitate și justiție a Uniunii Europene, în special sub aspectul respectării unor principii esențiale ale statului de drept anume preeminența dreptului, consecvența și independența actului de justiție.

CAPITOLUL V

RAPORTURILE DINTRE JUDECĂTORIA DEVA ȘI CELELALTE INSTITUȚII ȘI ORGANISME, PRECUM ȘI CU SOCIETATEA CIVILĂ

Natura și specificul activității desfășurate de către instanțele judecătorești presupun încheierea și întreținerea de relații cu publicul larg, cu anumite categorii profesionale implicate în realizarea actului de justiție, precum și cu acele instituții ale statului a căror activitate are legătură cu administrarea justiției.

Acest gen de relații are un rol important în activitatea oricărei instanțe judecătorești deoarece de modul lor de derulare depinde atât calitatea actului de justiție cât și imaginea justiției, ca serviciu public, precum și imaginea magistraților și a personalului auxiliar de specialitate ce-și derulează activitatea în cadrul Judecătoriei Deva.

V.1. Raporturile cu Consiliul Superior al Magistraturii

În anul 2013, raporturile Judecătoriei Deva cu Consiliul Superior al Magistraturii s-au încadrat în limitele prevăzute de Legea nr.317/2004, în sensul realizării reciproce a atribuțiilor specifice.

S-a constatat o reacție rapidă și eficientă la solicitările legale, aspect ce a determinat o menținere a relațiilor, optimă derulării activităților fiecăruia.

Solicitățile adresate instanțelor de către Consiliul Superior al Magistraturii pentru exprimarea unor puncte de vedere cu privire la diverse situații de interes general, asupra unor modificări legislative etc., au vădit interesul receptării opiniilor unei arii largi de judecători, așa încât aceste inițiative să reprezinte păreri punctuale ale instanțelor.

Apreciem că CSM trebuie să mențină și să influențeze linia de comunicare și consultare a magistraților privind problemele cu care se confruntă sistemul judiciar și cu privire la celelalte aspecte ce țin de derularea normală a activității acestei instituții.

V.2. Raporturile cu Ministerul Justiției

Raporturile pe care Judecătoria Deva le-a avut, pe parcursul anului 2013, cu Ministerul Justiției sunt caracterizate de normalitate, de colaborare pe componentele de interes comun.

Judecătoria Deva a răspuns solicitărilor Ministerului Justiției, comunicându-se cu promptitudine relațiile solicitate.

V.3. Raporturile cu Parchetul de pe lângă Judecătoria Deva

Relaționarea instanței cu reprezentanții Parchetului de pe lângă Judecătoria Deva și-a menținut linia trasată în anii anteriori, constând într-o colaborare eficientă, în limitele prevăzute de dispozițiile legale.

Problemele ivite în această colaborare și-au găsit rezolvarea legală prin folosirea unor metode și tehnici adaptate situației concrete și măsurilor ce se impuneau.

Astfel, perioada în care dosarele instanței se află la parchet pentru motivarea căilor de atac sau pentru declararea acestora, s-a redus substanțial, rezultat al comunicării lipsite de

bariere dintre judecătorii delegați la Compartimentul Executări Penale, conducerea instanței, pe de o parte, și reprezentanții parchetului, pe de altă parte.

În acest mod interesul comun, de altfel și interesul general, a fost atins, reducându-se perioada soluționării cauzelor, ce poate fi afectată artificial de derularea unor proceduri administrative.

Apreciem ca fiind oportun, atunci când se impune, organizarea, la nivel descentralizat, de mese rotunde în cadrul cărora să se dezbată probleme de drept care au generat puncte de vedere diferite și orice alte probleme legate de activitatea judiciară, toate acestea în scopul unei bune înfăptuiri și a celerității actului de justiție și a unificării practicii judiciare. Deasemenea, considerăm că, în continuare, este necesar un dialog permanent între reprezentanții instanței și cei ai parchetului, pentru a fi astfel identificate vulnerabilitățile apărute în organizarea și desfășurarea activităților judiciare de interes comun.

V.4. Raporturile cu mass-media

Accesul la informații permite publicului să aibă o imagine corectă cu privire la activitatea instituțiilor publice, încurajează participarea informală a comunității la chestiuni de interes public și contribuie la menținerea integrității în sistemul public. Accesul la informații este de natură să conducă la creșterea standardelor cu privire la transparența instituțională, gestionarea fondurilor publice și responsabilitatea personalului.

Tocmai de aceea preocuparea pentru a asigura transparența actului de justiție, s-a menținut prioritară în activitatea instanței judecătorești.

Asigurarea transparenței actului de justiție presupune, în realitate, o informare corectă și facilă a publicului realizată, inclusiv prin intermediul mass-media.

În cursul anului 2013, la nivelul Judecătoriei Deva, a funcționat conform Regulamentului de Ordine Interioară al Instanțelor Judecătorești - Biroul de Informare și Relații cu Publicul care are ca scop asigurarea transparenței activității judiciare, prin realizarea unor canale de comunicare ale instanței atât cu publicul cât și cu reprezentanții mass-media. La acest birou a fost desemnat, prin ordin de serviciu, un judecător, care soluționează cauze în materie civilă și care a îndeplinit și rolul de purtător de cuvânt al instanței, calitate în care a asigurat comunicarea directă și informarea mass-media. În acest sens, purtătorul de cuvânt al Judecătoriei Deva a participat la interviuri și a furnizat informațiile solicitate de către reprezentanții mijloacelor de informare în masă.

Ca o concluzie, se poate afirma că relația Judecătoriei Deva cu reprezentanții mass-media este marcată de o colaborare frecventă, zilnic jurnaliștilor fiindu-le furnizate informațiile de interes public solicitate și care nu sunt exceptate prin Legea nr.544/2001.

V.5. Raporturile cu justițiabilii

Raporturile instanței cu justițiabilii s-au desfășurat în limitele impuse de dispozițiile O.U.G.nr.27/2002 privind reglementarea activității de soluționare a petițiilor, așa cum a fost modificată și completată de Legea nr.233/2002, dar și de Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești.

În cursul anului 2013, la nivelul Judecătoriei Deva, au fost înregistrate un număr de 14 petiții. În ceea ce privește petițiile, cea mai mare parte a acestora vizează redactarea cu prioritate a hotărârilor pronunțate în materie civilă, având în vedere și ponderea pe care aceste hotărâri judecătorești o au în ansamblul hotărârilor judecătorești pronunțate de Judecătoria Deva.

Compartimentele din cadrul Judecătoriei Deva care au program cu publicul, astfel cum prevede Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, au oferit, atunci când

s-au solicitat, informațiile cerute de public, cu respectarea dispozițiilor legale, activitatea lor, cu mici excepții generate de volumul mare de activitate, personalul insuficient ca număr, intervalul orar în care au fost făcute solicitările etc., desfășurându-se în parametrii normali.

V.6. Raporturile cu societatea civilă, asociațiile profesionale, instituțiile și organismele internaționale

În ceea ce privește raporturile Judecătorei Devacu asociațiile profesionale, societatea civilă și instituțiile și organismele internaționale, acestea s-au situat pe aceleași coordonate ca și relaționarea cu celelalte instituții, comunicarea concentrându-se în special la aspectele care definesc sistemul judiciar în ansamblu, dar și ca particularități ale acestuia.

CAPITOLUL VI

CONCLUZII PRIVIND PROGRESELE ÎNREGISTRATE, VULNERABILITĂȚILE IDENTIFICATE ȘI MĂSURILE LUATE SAU PROPUSE PENTRU REMEDIEREA ACESTORA

Analizând aspectele care caracterizează activitatea Judecătoriei Deva din punct de vedere calitativ, concluziile se conturează în ideea obținerii unor rezultate pozitive, care răspund exigențelor proprii sistemului judiciar, fiind în deplină consonanță cu măsurile cuprinse în strategiile naționale și internaționale din domeniul justiției.

Din toate datele statistice prezentate anterior rezultă, în mod evident, tendința de creștere a numărului de dosare ce se înregistrează la nivelul Judecătoriei Deva, în ultimii 3 ani cu consecința supraaglomerării completelor de judecată, ținând cont că schema de judecătorești a fost suplimentată, dar se înregistrează, în mod firesc, fluctuații de personal, urmare a promovării în funcții de execuție, la instanțele de control judiciar, și a transferurilor.

Instanța se confruntă cu un număr foarte mare de cauze pe fiecare judecător, acestea trebuind a fi soluționate performant, calitativ și cantitativ, ceea ce lasă o amprentă puternică asupra actului de justiție ca atare.

Inconveniente ale unui număr mare de dosare pe ședința de judecată sunt multiple și se răsfrâng asupra tuturor participanților la proces. Complexitatea, numărul cauzelor, intervalul mare de timp în care se desfășoară o astfel de ședință de judecată sunt factori care afectează randamentul magistratului, cu eventuala consecință a producerii unor erori în instrumentarea cauzelor. Aceleași aspecte sunt de natură să-i afecteze și pe justițiabili, care sunt puși în situația de a aștepta timp îndelungat strigarea cauzei în care sunt implicați, situație ce este cu atât mai greu de suportat în condițiile în care sălile de ședință sunt neîncăpătoare.

Creșterea indicatorului referitor la operativitatea soluționării cauzelor, coroborat cu numărul mare de dosare înregistrate, conduce la concluzia unei evoluții pozitive în cursul anului 2013.

Toate aceste aspecte denotă efortul depus de magistrații Judecătoriei Deva și, mai ales, preocuparea lor constantă pentru efectuarea unui act de justiție de calitate, care să fie de natură a satisface exigențele legale și pe cele ale justițiabililor.

Practica neunitară continuă să existe ca o vulnerabilitate a activității Judecătoriei Deva, dar într-o măsură mult mai redusă ca în anii anteriori.

Esențial pentru îmbunătățirea imaginii justiției este unificarea practicii judiciare, astfel ca aceasta să respecte cerința de previzibilitate impusă pe plan European.

Buna cunoaștere a practicii C.E.D.O. și C.J.C.E., respectiv a I.C.C.J. și Curții Constituționale este de natură să diminueze sau chiar să înlăture posibilitatea de interpretare diferită a aceleiași chestiuni de drept. Pentru aceasta, se impune ca instanța să fie abonată la newsletter-ele instanțelor internaționale, astfel încât judecătorii să aibă acces la acestea, ei având totodată și posibilitatea să consulte în mod regulat, site-urile instanțelor interne.

Activitatea judiciară este, în continuare, grevată de o serie de vulnerabilități de ordin legislativ și administrativ, vulnerabilități care sunt de natură a influența în mod esențial și activitatea de unificare a practicii judiciare.

Modificările normative frecvente, ce nu sunt precedate de evaluarea efectelor produse asupra activității instanțelor, generează, pe de o parte, o practică neunitară, iar, pe de altă parte, provoacă anumite sincope sau prelungiri nejustificate ale procedurilor judiciare, ceea ce atrage o reacție negativă din partea justițiabililor.

Inconsecvența și instabilitatea legislativă afectează caracterul de previzibilitate și accesibilitate a legii, element luat de multe ori în considerare, în jurisprudența sa, de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului.

Îmbunătățirea calității actului de justiție este un proces cu mai multe componente, în cadrul căruia nu este neglijabilă activitatea specifică a personalului auxiliar de specialitate, conex și contractual.

Pregătirea profesională a acestei categorii trebuie să cuprindă, în cazul celor noi angajați, însușirea corespunzătoare a atribuțiilor de serviciu, prin folosirea unui stil de management de îndrumare și antrenare; pentru cei cu experiență se va urmări corijarea deficiențelor constatate și adaptarea lor la noile cerințe, în scopul perfecționării corpului grefierilor.

La fel ca și în anii precedenți, plecând de la situația existentă și în alte sisteme judiciare europene, considerăm că trebuie pus în practică dezideratul privind extinderea atribuțiilor grefierului care să-i confere competențe largite, în limita impusă de prevederile constituționale.

Această soluție a implicării grefierului în îndeplinirea activităților nejuridice (calificate generic în conceptul de management al dosarului) răspunde atât nevoii de diferențiere față de activitatea de judecată propriu-zisă exercitată de judecător, dar și imperativului societății moderne de reducere a costurilor de administrare a justiției. Prin această separare a atribuțiilor se estimează creșterea eficienței atât prin creșterea numărului cauzelor soluționate de fiecare judecător, cât și prin reducerea duratei judecătii.

Natura muncii grefierilor din compartimentele instanței care au program cu publicul determină specializarea lor în această direcție, ceea ce presupune dezvoltarea capacității de ascultare, comunicare, selectarea mesajelor transmise și procesarea lor, oferirea rapidă a informațiilor solicitate într-un limbaj adecvat, pe înțelesul justițiabililor, capacitate de adaptare la noi situații, precum și reacții prompte.

Indicatorii statistici înregistrați la Judecătoria Deva și prezentați în cuprinsul raportului de activitate de față evidențiază o tendință ascendentă în ceea ce privește volumul de cauze nou intrate în ultimi ani și, totodată, permit a se concluziona că, în anul 2013, volumul de activitate al instanței s-a menținut la un nivel ridicat, apropiat celui din anul precedent, când a existat un maxim al volumului de activitate dintre cele ce au fost înregistrate în toată perioada de funcționare a instanței.

Volumul mare de activitate de la nivelul instanței, în condițiile în care schemele de personal ale corpului magistraților și personalului auxiliar nu au suferit modificări esențiale, iar în fapt, numărul acestora a fost mai mic, au avut, ca și consecință, un volum de muncă sporit pentru fiecare persoană care și-a desfășurat activitatea în cadrul Judecătoriei Deva.

În acest context al menținerii unui volum de activitate ridicat, care a generat supraîncărcarea instanței, cu consecințe directe nu numai asupra duratei de soluționare a cauzelor, dar și asupra calității actului de justiție, creșterea nesemnificativă a numărului de dosare mai vechi de 1 an coroborată cu creșterea operativității la nivelul Judecătoriei Deva constituie aspecte pozitive care evidențiază un plus de efort și implicare din partea tuturor participanților la realizarea actului de justiție.

Sub aspectul încărcăturii pe judecător, ca și în anii precedenți, în anul supus analizei de față, se remarcă existența unei valori ce depășește media la nivel național pe judecător de judecătorie. În condițiile în care o atare încărcătură a existat și în anii anteriori, persistența ei pe o perioadă îndelungată duce, în mod inevitabil, la o scădere a randamentului profesional și la o epuizare a resurselor fizice și psihice ale factorului uman.

În aceste împrejurări, efortul magistraților Judecătoriei Deva de a asimila și de a pune în aplicare modificările legislative fundamentale intervenite la finele anului 2012 și pe parcursul anului 2013 reflectă înalta conștiință profesională de formare continuă și autoperfecționare.

Transformările suferite de sistemul judiciar român ca urmare a regândirii instituțiilor de drept privat, o dată cu intrarea în vigoare a noului Cod civil, au fost resimțite, inclusiv în ceea ce privește activitatea Judecătoriei Deva.

Modificările unor acte normative esențiale, necorelarea, în anumite situații, a actelor normative și a instituțiilor de drept fundamentale, adoptarea unor reglementări conjuncturale, elaborarea, uneori, de acte normative incomplete și contradictorii au fost de natură să genereze, în rândul practicienilor din cadrul Judecătoriei Deva, opinii diferite asupra anumitor probleme de drept. Pentru a evita pronunțarea unor soluții diferite în cauze similare, membrii echipei manageriale au dispus măsuri adecvate, de natură să reducă cazurile de practică judiciară neunitară. Aceste măsuri s-au dovedit a fi eficiente și au contribuit la creșterea calității actului de justiție și a credibilității Justiției ca serviciu public.

În condițiile în care formarea continuă a magistraților reprezintă o cerință esențială pentru ca justiția să fie respectată și respectabilă, anul 2013 a fost marcat de o intensificare a pregătirii profesionale a judecătorilor din cadrul Judecătoriei Deva atât la nivel centralizat cât, mai ales, la nivel individual.

Alături de formarea continuă realizată de fiecare dintre magistrații Judecătoriei Deva prin studiu personal și prin diverse forme organizate, în cursul anului 2013, dată fiind deschiderea frontierelor și integrarea României în spațiul juridic european, a continuat și procesul de transformare a judecătorului roman într-un judecător european, cu toate consecințele ce decurg de aici. Una dintre aceste consecințe este aceea a aplicării directe a dreptului comunitar și a jurisprudenței Curții de Justiție a Comunităților Europene și a Curții Europene a Drepturilor Omului, aspect ce presupune un efort suplimentar din partea fiecărui magistrat.

Contextul general economic și lipsa unei politici coerente la nivelul resurselor umane, concomitent cu alocarea unor resurse financiare insuficiente bunei funcționări a sistemului judiciar, au îngreunat adoptarea unor măsuri manageriale eficiente și eficace pentru realizarea în condiții optime a actului de justiție. Or, în condițiile în care autonomia și siguranța financiară a sistemului judiciar, din care face parte și Judecătoria Deva, reprezintă o garanție importantă a independenței justiției, insuficiența resurselor financiare afectează buna exercitare a rolului său constituțional de către sistemul judiciar.

Dincolo de toate dificultățile întâmpinate pe parcursul anului 2013, activitatea desfășurată de colectivul Judecătoriei Deva, astfel cum este ilustrată de indicatorii statistici prezentați în prezentul raport de bilanț, este o reflecție adecvată a efortului constant și amplificat al corpului magistraților și al personalului auxiliar din cadrul Judecătoriei Deva.

În prezentul raport au fost prezentate aspectele cele mai importante din activitatea Judecătoriei Deva, pe parcursul anului 2013 au fost evidențiate elementele pozitive - care sunt covârșitoare și conferă forță și încredere în capacitatea de a atinge obiectivele asumate, propunând soluții punctuale pe termen mediu în scopul eficientizării activității manageriale.

Consolidarea echipei formată la nivelul instanței, insuflarea și consolidarea spiritului de echipă pentru întreg personalul, impun cunoașterea și înlăturarea disfuncționalităților care pot interveni în funcționarea unei echipe, respectiv: absența încrederii reciproce, teama de conflicte, lipsa de angajament, evitarea asumării responsabilității și lipsa de orientare pe rezultate.

Pentru consolidarea echipei, este necesar a fi utilizate următoarele instrumente de lucru: încurajarea, nevoia de celălalt exprimată clar, interacțiunea sinceră și apropiată, tăria încrederii exprimată clar, înțelegerea și încurajarea creșterii celorlalți.

Continuitatea în activitatea managerială într-un plan superior, o atitudine vizionară și angajantă, responsabilizarea tuturor, asigurarea unui climat de muncă bazat pe corectitudine, imparțialitate, respect și bună-credință, pot contribui decisiv la îmbunătățirea activității în ansamblu.

Întocmit,
CONTA FLAVIUS DACIAN
Președinte Judecătoria Deva